

የዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት ግብና ዓላማ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረትና ይዘት ያላቸውን ቅዱሳንን የሚመግቡና ከስሕተት ትምህርቶችና ልምዶች የሚያስጠነቅቁ ከአጫጭር መጣጥፎች እስከ ትልልቅ የማስተማሪያ መርጃዎች በማዘጋጀት ቤተ ክርስቲያንን መደገፍና በዚህም እግዚአብሔርን ማክበር ነው።

ወርቃ ግንቦት ፪ሺህ ፱ ዓመተ ምሕረት

ጤናይስጥልኝ፤

ይህ ዕዝራ #39 ነው።

በዚህ ስርጭት ሰው መንፈስ ነው? ወይስ ሰው ነው? በሚል ርእስ ኃይሉ ዮሐንስ ስለሚያስተምረው ትምህርት በጥቂት የጻፍኩትን እካፍላለሁ። የማካፍለው ይህ ትምህርት ኃይሉ የጀመረው ሳይሆን ከብዙ ዐሠርት ዓመታት በፊት የተጀመረ እንደሆነ ነው። ብቻም ሳይሆን ይህ ሰውን አምላክ ወደማሰኘት መረማመጃ የሆነው ይህ ስሕተት በዔድን ገነት እባብ የጀመረውም እንደሆነ ነው የማካፍለው።

ሁለተኛው መጣጥፍ ባለፈው መጋቢት ወር (March 2009) በ'ነቢይ' እስራኤል ዳንሳ አገልግሎት አማካይነት ስለ 'ነቢይ' እስራኤል ከመጋቢ በቀለ ወ/ኪ ጋር ስለተደረገውና አሁን በግንቦት ወር (May 2009) ስለተሰራጨው ቃለ ምልልስ የጻፍኩት ሕያሴ ነው።

መጋቢ በቀለ እስራኤል ዳንሳን እና ሌሎችን 'ነቢያት' በመጽሐፎቹ የጻፋቸው የኢትዮጵያ ሪቫይቫል መሣሪያዎች መሆናቸውን ተናግሮአል። እውነት እነዚህ 'ነቢያት' የአገራችንና የዓለማችን መግነብኛ ናቸው?

ጥያቄ ወይም አስተያየት ለመቀበልና እንደ አቅሜ ለመመለስ ፈቃደኛ ነኝ።

ዘላለም መንግሥቱ

ezralit@gmail.com

ሰው መንፈስ ነው?

ወይስ ሰው ነው?

መጋቢ በቀለ ወልደኪዳን እና 'ነቢያት'

ሰው መንፈስ ነው? ወይስ ሰው ነው?

የኃይሉ ዮሐንስ፥ 'ሰው መንፈስ ነው' የቃል-እምነት ትምህርቱ የራሱ ነውን?

"ዱሮ ሰው መንፈስ አይደለም፤ ሰው መንፈስ ነፍስና ሥጋ ነው ብዬ አስተምሬ ነበር። ዱሮ እዚህ ኢትዮጵያ የነበርኩ ጊዜ ማለት ነው። ስለዚህ ባወቅሁ ጊዜ አሳቤን ቀይሬአለሁ፤ አሁን ሰው መንፈስ ነው፤ ነፍስ አለው፤ ሥጋ ውስጥ ያድራል ብዬአለሁ።" ኃይሉ ዮሐንስ።

በቅርብ ከኢትዮጵያ ስመጣ በርካታ መጻሕፍት ሸምቼ ነበር። መጽሐፍ ከመግዛቴ በፊት እንደማደርገው ቆሜ እርጥበታለሁ። ብሔራዊ ቴያትር አጠገብ የተለጠፉት ሱቆችጋ ሄጄ በኢትዮጵያነት ጉዳይ ላይ ስለጻፍኩና ስለምጽፍ አንዱን እንደገዛ የተነገረኝን መጽሐፍ ሳልገዛው ማንበብ ጀመርኩ። የኦሮሞ እና የአማራ እውነተኛ የዘር ምንጭ የሚል በፕሮፌሰር ፍቅሬ ቶሎሳ ጂግሳ የተጻፈ መጽሐፍ ነው። ገና ሳነበበው ተረት ተረት ነበር የሸተተኝ ይህ መጽሐፍ። ሆኖም ገዛሁት። መጽሐፉ ሦስት ክፍሎች ሲኖሩት የመጀመሪያው ትንሽ ሆኖ ክፍል ሁለትና ሦስት ሰፋፊ ናቸው። ክፍል ሁለት እያነበብኩ የግርጌ ወይም ዋቢ ማጣቀሻዎችን ሄጄ ሳይ አማን በላይ የሚል አንድ ስም ከምንም በላይ ተደጋግሞ ተጠቅሶአል።¹

የመጽሐፉ ክፍል አንድ ለኢትዮጵያ ሥልጣኔ የኦሮሞን አበርክቶት የሚናገር ሆኖ ጥቂት ማጣቀሻ ብቻ ያለው አጭር ክፍል ነው። በክፍል ሁለት ከ63 ማስታወሻዎች አማን በላይ 31ዱን ይዞአል። ግማሽ ያህል ማለት ነው። በክፍል ሦስት ደግሞ ከ56ቱ ማጣቀሻዎች 31ዱን ይዞአል። 55% ማለት ነው። የአማን በላይን

መጽሐፎችም አይቼ ነበር፤ ግን፥ 'ይህስ የሚነበብ አይደለም፤ ይህ ደግሞ ተረት ነው፤ ይህም ጥሬ ኢትዮጵኛ ሥራ ነው' እያልኩ ተውኳቸውና ሳልገዛ መጣሁ። አሁን መግዛት ኖሮብኛል። ይህን ከላይ የጠቀስኩትን መጽሐፍ ከመጥቀስ ያለፈ የማሔስ አሳብ የለኝም። ሆኖም፥ ከተሔስ ከዚህኛው አስቀድሞ ምንጩን ማሔስ የተሻለ ይሆናል። የዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰር ተረቶችን ዋቢ አድርጎ እንደ ምሑራዊ ጽሑፍ ተነባቢ ካደረገ አዝማሚያችን ያስፈራል። የምንቀዳባቸው ምንጮች ከተበላሹ ፈሳሾች ጅረት በምንም ሂሳብ ጤና ሊሆን አይችልም። ይህ የአማራ አርሞ ጉዳይ ሌላ ዘውግ ነው፤ ከብዙዎቻችን ክልል ውጪም ነውና የእኛ ወደሆነው ልምጣ።

የላይኛውን ነጥብ ያነሳሁት ስሕተቶችን ለመንቀስ ወይም ስሕተትነታቸውን ለማሳየት ወደ አመንጪዎቹ መሄድ አማራጭ የሌለው የሕያሴ ሥራ እንደሆነ ለመጠቀም ነው። ልክ አንድ ተረት የተረት አባት ሲናገረው ተረት መስሎ፥ ምሑር በቆነጀ ቋንቋ ሲናገረው ግን እውነት እውነት እንደሚመስለው ነው። በመንፈሳዊው ረገድም ተመሳሳይ ነው። አንድ ጠንቋይ የተናገረው ነገር የጥንቆላ ነገር መምሰል ብቻ ሳይሆን መሆኑን ለማወቅ አይከብደንም። ያንኑ ነገር ግን አንድ ሰባኪ ከመጽሐፍ ቅዱስ በወጡ ቃላት ሸቃቅጦ፥ ቀያይጦ፥ ቀባብቶ፥ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተምህሮ አስመስሎ ቢያቀርብ በቀላሉ ልንታለልና ልንስት እንችላለን።

አንዳንድ የስሕተት ትምህርቶችን ስናሔስ ቅርንጫፎቹን ከመመልመል ወደ ግንዱ በመሄድ መግለጥ ያስፈልጋል። ቅርንጫፎቹን መመርመር ፍሬያቸውን ያሳየናልና ያም መደረግ አበት። ወደ ግንዱ መሄድ ግን ምንነታቸውን ያሳየናል። ስሕተቶችን የመንቀፍና የመንቀስ ሥራ ቀላል አይደለም። ያታከታል፤ ያሳምማል፤ ያስከስሳል፤ ያስኮንናል። ይህንን ከዚህ በፊት ለምን እንደማሔስ በሚል ርእስ በጻፍኩት መጣጥፍ ላይ በስፋት ብዬዋለሁ።² ግን መደረግ አለበት።

በዚህ መጣጥፍ የቃል-እምነት (Word-Faith ወይም Word of Faith) አስተማሪዎች ከሚያስተምሩአቸው ቀውሶች ሰው መንፈስ ነው የተባለውን አንዱን በጥቂቱ እንድናየው እፈልጋለሁ። በእነዚህ የስሕተት አስተማሪዎች ዘንድ እንደ አዝማች የሚደጋገም አንድ ዐረፍተ ነገር፥ 'ሰው መንፈስ ነው፤ ነፍስ አለው፤ በሥጋ ውስጥ ያድራል' የሚል ነው። "You Are a Spirit Being; You Possess a Soul & Just Live in a Body." (John Hamel) Hamel ከብዙዎቹ ቃል-እምነተኞች አንዱ ነው። በቃል-እምነት አስተማሪዎች ዘንድ ይህ ሙሉ ተቀባይነት ያለው ስሕተት ነው።

¹ ፕሮፌሰር ፍቅሬ ቶሎሳ ጂግሳ፥ የኦሮሞ እና የአማራ እውነተኛ የዘር ምንጭ፥ Nebadan Publications 2008 ዓ. ም. አዲስ አበባ፤ ገጽ 140-44 እና 268-71።

² ዕዝራ ቁ. 27።

የኃይሉ የሐንስ ሚኒስትሪ መሥራችና መሪ የሆነው ኃይሉ የሐንስም ይህንን ቃል በቃል ሲናገረው እንዲህ ብሎአል፡ "የተሳሳተኩት ነገር፤ ዱሮ ሰው መንፈስ አይደለም፤ ሰው መንፈስ ነፍስና ሥጋ ነው ብዬ አስተምሬ ነበር። ዱሮ እዚህ ኢትዮጵያ የነበርኩ ጊዜ ማለት ነው። ስለዚህ ባወቅሁ ጊዜ አሳቤን ቀይሬአለሁ፤ አሁን ሰው መንፈስ ነው፤ ነፍስ አለው፤ ሥጋ ውስጥ ያድራል ብዬአለሁ። እንደዚህ ዓይነቶቹን መቀየሮች ቀይሬአለሁ።" ብሎአል።³ ይህን ያለው፤ 'ያለውቅሁትን አወቅሁ ሳይሆን ተሳስቼ ነበር አሁን አረምኩ የምትለው ነገር አለህ ወይ?' ተብሎ ለተጠየቀው ሲመልስ ነው። ዱሮ ኢትዮጵያ የነበረ ጊዜ ሰው መንፈስ፤ ነፍስ፤ ሥጋ ነው ያለ ሰው ወደ አሜሪካ መጥቶ ይህን ትምህርት ከየት አገኘው? አሜሪካ ውስጥ ይህን የሚያስተምሩ ሰዎች ይኖሩ ይሆን?

በኛ አቆጣጠር በ1970ዎቹና 80ዎቹ 'መንፈስ ነን' የሚሉ ተነሥተው ነበር። እነዚህ ምንም ዓይነት አካላዊ ችግር (እጦት፣ ሕመም፣ ወዘተ) ስሞታ ሲያቀርቡ ይፌዝባቸው ነበር። አንሞትም የሚሉም ነበሩ፤ ሞቱ እንጂ! በዚያኑ ዘመን አንዱ ሞትን የሚከድ በአዋሳ የነበረ ሰው የዛሬ ልጁ ሲሞትበት በድኑን እንደ ዕቃ በጆንያ ጠቅልሎ ሲያሸሽ ኬላ ላይ ተይዞ ነበር። እነዚህ ሰዎች ያኔ ብዙም በአገራችን ከማይታወቀው ቃል-እምነት ስሕተት አንዱን ቀንጭበው ወስደው ነበር ይህን 'አንሞትም' የሚሉት። በዚህ ትምህርት የተለከፉት ብዙዎቹ (ብዙዎቹ ሳይሆን በሙሉ ማለት ይቻላል) የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርትን የሚጠየቁና የሚያንቋሽሹ፣ ከትምህርት የጸዱ ሰዎች ናቸው። ከትምህርት የጸዱ።

የስሕተት ትምህርቶች አንድ መታወቂያ ስሕተቶቹን የሚያስተምሩት አስተማሪዎች ግልጹን ውስብስብ ማድረጋቸውና የውስብስቡ ልቃቂት ፈቺዎች አድርገው ራሳቸውን ማቅረባቸው ነው። ከዚያ በኋላ የሆነ ምስጢር የተገለጠላቸው፤ የእንደወረደ አሸንዳ የተደፋባቸው፤ ሌሎች ሊሸከሙትና ሊረድዱት የማይችሉት እውነት የወደቀባቸው አድርገው ያልተማሩትን ሞኞች እያወናበዱ ይኖራሉ። መጽሐፍ ቅዱስ በመጀመሪያ የተጻፈላቸው ተቀባዮች ቢኖሩም መለኮታዊ ምንጩ ድንበርና ዘመን ዘለል ያደርገዋልና እኛም ታስበን የተጻፈ ቃል ነው። ማንም በእግዚአብሔር መንፈስ ዳግም የተወለደ አማኝ በእጁ ያለውን ቃል በውስጡ ያለው መንፈስ ቅዱስ ሊያስረዳው ይቻለዋል። ቃሉ ደግሞ ውስብስብና ጥልፍልፍ ሳይሆን ግልጽ ነው። የተጻፈው ቃል ስሜት የሚሰጥ ከሆነ ሌላ ስሜት ልንፈልግለት የተገባ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ከምናስበውና ከምንገምተው በላይ ግልጽ ነው።

ሰው በሥጋ ውስጥ የሚያድር ነፍስ ያለው መንፈስ ቢሆን ኖሮ መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን ከማለት ምንም የሚያግደው ነገር የለም። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ሰውን ሰው ይለዋል። ሰው መንፈስ ቢሆን ኖሮ ሰውን መንፈስ እያለ ለመጥራት ማንም የማይከለክለው ቃል ነው። ሰው ሲጀመርም ሲጨረስም ሰው እንጂ መንፈስ አይደለም።

ሰው መንፈስ ነው ካልን ሰውና መንፈስ መንፈስና ሰው እኩል ናቸው እያልን ነን። ሰው ነፍስ አለው ካልን ማን ነው ነፍስ ያለው? ሰውየው ነው ወይስ መንፈሱ ነው ነፍስ ያለው? በሥጋ ውስጥ የሚያድረው ማን ነው? በሥጋ ውስጥ የሚያድረው መንፈሱ ነው ወይስ ሰውየው? በሥጋ ውስጥ የሚያድር ከሆነ ሥጋው ቀፎው ብቻ ነው ማለት ነው። ለሥጋ ያለን አመለካከት ሥጋ ቀፎ ብቻ ነው የምንል ከሆነ እግዚአብሔር አዳምን ሲፈጥር ያንን ቀፎ ወዲያ ጥሎ መንፈስ ሆኖ እንዲኖር እንዳልፈጠረው ማወቅ አለብን። በኃጢአት ባይወድቅ ኖሮ አዳም በዚያ አካል ለዘላለም ሊኖር ነበር የተፈጠረው።

ይህ ሥጋን ቀፎ ወይም ጊዜያዊ አድራሻ ብቻ አድርጎ ማስተማር አንዳንዶቹን የቃል-እምነት ተከታዮች ውጤት ማደሪያ ብቻ ነው፤ ተሸካሚ ብቻ ነው፤ በሥጋ የምናገርገው ኃጢአት ነፍሳችንን አይበክላትም፤ በተለይም መንፈሳችንን አይነካትምና ምንም ማለት ነው ወደሚል የድፍረት ኃጢአትም ይጋብዛቸዋል። ኃጢአትን ይዳፈራሉ፤ ያዳፍራሉ። ይህ የዚህ ጠማማ ትምህርት አንድ መዘዝ ነው።

እርግጥ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ ሥጋችንን ማደሪያና ቤተ መቅደስ ይለዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁም? ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና፤ ያውም እናንተ ናችሁ። 1ቆሮ. 3፥16-17።

ወይስ ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁም? በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ። 1ቆሮ. 6፥19-20።

ሰው የእግዚአብሔር መልክ ነው ማለት መንፈስ ነው ማለት ነው? እናም፤ እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ ሰውም መንፈስ ነው፤ ስለዚህ፤ ሰው እግዚአብሔር ነው ማለት ነው? በዘፍ. 1፥26-27 እግዚአብሔርም አለ:- ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌነትን እንፍጠር፤ የባሕር ዓሦችንና የሰማይ ወፎችን፤ እንስሳትንና ምድርን ሁሉ፤ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ይግዙ። እግዚአብሔርም ሰውን በመልኩ ፈጠረ፤ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው።

³ Exodus TV Show:
<https://www.youtube.com/watch?v=DaSXi8EKIKk>

ጠማማው የቃል-እምነት ትምህርት፡ 'እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ ሰው የእግዚአብሔር መልክ ከኖረውና እግዚአብሔር መንፈስ ከሆነ ሰውም መንፈስ ነው ማለት ነው።' የሚል ነው። የዚህ የቃል-እምነት ትምህርት አካሄድ ግብ ያ ነው። ግን ከዘፍ. 1 ወደ 2 ስናልፍ የሰውን አፈጣጠር እናያለን። ዘፍ. 2፡7 እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ከምድር አፈረ አበጀው፤ በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አለበት ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ። ይላል። ማንን ነው ያበጀው? ሰውን። ከምን? ከምድር አፈረ። የተበጀው ምንድር ነው? ሰው። የሕይወት እስትንፋስ እፍ ሲባልበት ሕያው ነፍስ ሆነ። ሳይባልበት? የተበጀ ሰው ነበር እንጂ መንፈስ አልነበረም። ገና ሕያው ያልሆነ የተበጀ ሰው።

ሰው ሕያው የሆነው የሕይወት እስትንፋስ እፍ ሲባልበት ነው፤ መንፈስ እና ነፍስ በሰው ውስጥ የሚኖሩ ነገሮች ናቸው። ነገር ግን በሰው ውስጥ መንፈስ አለ፤ ሁሉንም የሚችል የአምላክ እስትንፋስ ማስተዋልን ይሰጣል። ኢዮ. 32፡8። ሰው ሁለንተናው፤ ሥጋው፤ ነፍሱ እና መንፈሱ ነው እንጂ ሰው መንፈስ ብቻ አይደለም። 1ተሰ. 5፡23 የሰላምም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድሳል፤ መንፈሳችሁም ነፍሳችሁም ሥጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈጽመው ይጠበቁ። ይላል።

ሰው አካላዊ እና መንፈሳዊ ወይም ቁሳዊ እና ኢቁሳዊ ነው። መንፈሳዊውን ማንነቱን ነፍሱን መንፈስ ብለው የሚከፍሉ አሉ። ወይም በደፈናው ሁለቱንም በአንድ ወስደው አካላዊ ያልሆነው ማንነቱ ብለው የሚወስዱም አሉ። አካላዊው ማንነቱ የሚታየው የሚዳሰሰው ግዝፍ ማንነቱ ሲሆን ረቂቁ ወይም በሥጋ ዓይን የማይታየው ማንነቱ ደግሞ ነፍስ ወይም መንፈስ ወይም ነፍስ እና መንፈስ ነው። ለያይተው፤ ነጣጥለው የሚወስዱት በተለይ 1ተሰ. 5፡23 እና ዕብ. 4፡12ን ይጠቅሳሉ። ነፍስ (ψυχή ፕሱኬ) እና መንፈስ (πνεῦμα ፕኒዩማ) ናቸው። በነዚህ ጥቅሶች እነዚህ ሁለቱም ለየብቻቸው ተጠቅሰዋል። በሌላ ስፍራ ግን ሰውን በጥቅሉ ሥጋና ነፍስነቱን ወይም ግዝፍ እና ረቂቅ ማንነቱን ከሁለቱ አንዱ ቃል ብቻ ሲወክልም ይታያል። ለምሳሌ፡ ማቴ. 10፡28 ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍስን ግን መግደል የማይችላቸውን አትፍሩ፤ ይልቅስ ነፍስንም ሥጋንም በገሃንም ሊያጠፋ የሚችለውን ፍሩ። ይላል። በማቴ. 16፡26 ሰው ዓለሙን ሁሉ ሊያተርፍ ነፍሱንም ሊያገድድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል? ይላል። ማቴ. 27፡50 ኢየሱስም ሁለተኛ ቢታላቅ ደምፅ ጮኾ ነፍሱን ተወ። ይላል። እዚህ የኋለኛው ጥቅስ ላይ ነፍሱን የሚለው መንፈስ (πνεῦμα ፕኒዩማ) የሚለው ቃል ነው።

እግዚአብሔር ቃላት አጥረውት አይደለም ሰውን ሰው ያለው። ሰውን ሰው ያለው ሰው ሰው ስለሆነ ነው። የቃል-እምነት አስተማሪዎች ሰው መንፈስ መሆኑን፤ ነፍስ ያለው እና በሥጋ ውስጥ የሚያድር መሆኑን ሲያወሳስቡ ከዚያ ለሚቀጥል ሰይጣናዊ

ትምህርት ሰውን ሲያዘጋጁ ነው። ያም፡ 'ሰው በእግዚአብሔር መደብ (እነርሱ class ይሉታል) የተፈጠረ ነው' የሚል ነው። ከዚያ በመንደርደር ነው እኛ ትንንሽ እግዚአብሔር ነን፤ እኛ አማልክት ነን፤ የሚሉት። ኃይሉ የሐንስም እኔና አብ አንድ ነን ያለው እና ሰው በሥጋ ውስጥ የሚያድር ነፍስ ያለው መንፈስ ነው ያለው ከዚህ እኩይ ትምህርት ተንደርድሮ ነው። እነ ቤኒ ሂን፤ ኮፕላንድ፤ ሄግን፤ ሮበርትስ፤ ሌሎችም ቀድመውት ብለውታልና ይህ እርሱ ያስተጋባው እርሱ የፈጠረው አዲስ ትምህርት አይደለም። ሰውን ወደ እግዚአብሔር መደብ ለማስጠጋት ሰውን ሰው ነው ከማለት ይልቅ መንፈስ ነው ማለት ይቀልላል። ምክንያቱም እግዚአብሔር መንፈስ ነውና ሰውም መንፈስ ነው ከተባለ በኋላ ሰው እግዚአብሔር ነው ወይም የእግዚአብሔር ዓይነት ነው ማለት ከባድና ሩቅ አይሆንም።

ማንነታችንን ካላወቅን ሌሎች የሚሉንን ሆነን ለመገኘትና የሚሰጡንን መታወቂያ ለማሳየት በጣም ቀላል ነው። መንፈስ ነህ ሲሉን መንፈስ ነን ካልን፤ ትል ነህ ሲሉን እንቢ አንልም። አምላክ ነህ ሲሉንም እሺ እንላለን። ሰይጣን ነህ ሲሉንም አይከብደንም። አስጠንቃቂ የመሆኑ ተገቢነት እዚህ ላይ ነው። እውነተኛ ማንነታችንን ወይም ስንፈጠርም፤ ስንኖርም፤ ስንሞትም ሰዎች መሆናችንን ካልተገነዘብን ሌሎች ስለኛ በሚሰጡት ትርጉም ውስጥ ማንነታችንን ለመፈለግና ለመቀበል እንገደዳለን። ስለዚህ የሆነውን ሳንሆን፤ ያልሆነውንና ልንሆን ያልተገባንን፤ ወይም ልንሆን የማንችለውን ልንሆን በመሞከር ከቡር ዘመን ያልፍብናል።

ኃይሉ የሐንስ በአንድ ወቅት አባቴ ብሎ ይጠራው የነበረው ሁነኛ ሞዴሉ ኬነት ኮፕላንድ እግዚአብሔር ሰማያትን በስንዝሩ ስለለካበት አለካክ በፌዝ መልክ ተናግሮ እግዚአብሔርን ከራሱ ቁመናና መጠን ጋር ካነጻጸረ በኋላ፡ " . . . He is very much like you and me . . . A being that stands somewhere around 6'2," 6'3," that weighs somewhere in the neighborhood of a couple of hundred pounds, little better, [and] has a [hand]span nine inches across." ብሏል።⁴ ትርጉም፤ 'እርሱ [እግዚአብሔር] ልክ እንደኔ እንዳንተ ማለት ነው። . . . ቁመቱ ወደ 6 ሜትር ከ90]፤ ከብደቱ ወደ 200 ፓውንድ [90 ኪሎ] ገደማ ነው፤ ሻል ያለ መስፈሪያ ልስጥ፤ የስንዝሩ ርዝመት ወደ 9 ኢንች [23 ሳንቲ ሜትር] ነው።' ብሎአል። ኮፕላንድ ለእግዚአብሔር ቁመትና ከብደት፤ እንዲሁም ሰማያትን ስለለካበት የስንዝር ርዝመት ልኬት ለመስጠት ንጽጽሩን ያካሄደው ከራሱ ከኮፕላንድ ጋር ነው። የእግዚአብሔር 'ክላስ' መሆን እንዲህም ያደርጋል። የቃል-እምነት በሽተኛ ትምህርት

⁴ በካሴት የተሰራጩ ትምህርቶች Copeland, Spirit, Soul and Body I, side 1.

በሽተኛ ክርስቲያኖችን በየቀኑ እየፈጠረ አለ። ለራስ መጠንቀቅና ሌሎችን ማስጠንቀም ተገቢ ነው።

በነገራችን ላይ፡ የቃል-እምነት ትምህርት ቃል-እምነት የተባለበት ምክንያት፡ የምንናገረው ቃል የመፍጠር ኃይል አለው ከሚለው ቀንደኛና ቀንዳም ትምህርታቸው ነው። እግዚአብሔርም እንኳ ቃሉ ሰማይንና ምድርን የፈጠረለት ስላመነ ነው ይሉናል። ቃሉን ስላመነ። ሰውን ወደ እግዚአብሔርነት ቆጥ ሲሰቅሉ እግዚአብሔርን ወደ ሰው ተራ ማውረዳቸውን ሳያውቁት ቀርተው አይደለም። ኖሮ ቢሆን አውቀው ለመመለስ ጊዜ በሆነላቸው ነበር። እነዚህ ሰዎች በስሕተታቸው እየባሉ የሚሄዱ እንጂ ከዚያ የሚመለሱት ከመቶ በጣት የሚቆጠሩ ናቸው። እግዚአብሔር የፈጠራቸውን ነገሮች የፈጠረው እምነት ስላለው አይደለም። እምነትን ለመለማመድ እምነት የሚጣልበት አካል መኖር አለበት። እርሱ ራሱ ብቻውን ነው እምነታችንን የምንጥልበት የእምነታችን ማሳራጪያ አምላክ እንጂ እርሱ እግዚአብሔር እምነቱን የሚያሳርፍበት ሌላ ምንም አካል የለም፤ አያስፈልገውምም። እርሱ አማኝ ከሆነ የሚያምነው አምላክ ያስፈልገዋል ልንል ነው። ወይም እኛም የምንለውን ቃል እንደ እርሱ ካመንን እንፈጥራለን ካልን እኛም መንፈስ ስለሆንን እግዚአብሔር ነን ልንል ነው። ይህ ነው ስሕተታቸው።

ስለዚህ ጉዳይ Dave Hunt የተባለ የምካቴ እምነት ጸሐፊ፡ ይህ እግዚአብሔር የፈጠረው በራሱ ቃል ስላመነ ነው የሚለው አባባል አመክንዮአዊ አለመሆኑን ከዘረዘረ በኋላ እንዲህ ብሎአል፤

ለምሳሌ፡ 'በርሃን ይሁን . . . ምድር ሳርና ቡቃያን ታብቅል . . .' ሲል የተፈጸመው እግዚአብሔር ስለተናገረው ሳይሆን የተናገረው እግዚአብሔር ስለነበረ ነው። ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ ሰው ተመሳሳይ ቃላትን የፈለገውን ያህል ጊዜ ቢደጋግምም ምንም ነገር አይፈጠርም። በተጨማሪም፡ እግዚአብሔር በፈቃዱ ብቻ [ቃል ሳይናገር ማለት ነው] ነገሮችን መፍጠር ወይም ማድረግ ይችላል፤ የግድ መናገር የለበትም። ኃይሉ ያለው በእግዚአብሔር ውስጥ እንጂ በቃል ውስጥ አይደለም።⁵

ይህ ትምህርት አዲስ አለመሆኑን ይህ ከ30 ዓመታት በፊት የታተመ የ Dave Hunt መጽሐፍ ይመስክራል። በእግዚአብሔር የተፈጠሩት ነገሮች፡ ሰማይ፡ ምድር፡ አየር፡ ባህር፡ ዕጽዋት፡ እንስሳት፡ ሁሉም የተፈጠሩት እግዚአብሔር ቃል ስለተናገረ ሳይሆን (በእርግጥ ቃል ተናግሮ ነው የፈጠራቸው) የተፈጠሩት ያንን ቃል ተናጋሪው እርሱ እግዚአብሔር ስለሆነ ነው! ይህንን አንርሳ። እርሱ እግዚአብሔር ስለሆነ ቢፈልግ ሳይናገርም መፍጠር

ይችላል። እኛ ደግሞ ሰዎች ስለሆንን፡ መደባችንም የሰው ስለሆነ ስንናገር ብንውልም አንፈጥርም። እኛ ፈጣሪ አይደለንም። እኛ የእግዚአብሔር 'ከላስ' አይደለንም። ይህ የሚቻል ቢሆን ኖሮ የቃል-እምነት ሰባክያን የሚሹትን እየፈጠሩ የምስኪኖችን አማኞች መቀነትና ኪስ ከማራቆት አፋቸውንና እጃቸውን በሰበሰቡ ነበር። የኛው ጉድ፡ የወላይታው ኢዩ ጩፋ አንድ ቀን ብር እንደሚፈጥር ሰብኮ ነበር። አንዲት የዋሃ እሳት በርሳዋ ውስጥ ያልያዘችውን ብር ማግኘቷንም መስከረች። ብቻ ምን ያደርጋል? ብር 'የፈጠረበት' የቪድዮ ክሊፕ ላይ የሕንጻ ማሠሪያ መሬት መግዣ 4 ሚሊዮን ብር እንደሚያስፈልገው ልመና አቅርቦ የአካውንቱን ቁጥርም ጻፈ እንጂ! ሲጀመር፡ እግዚአብሔር ደግሞ የሰውን ብር ኮርጆ የአገር ምጣኔ ሀብት የሚያጋሽብ የሐሰት ገንዘብ (forged money) አይሠራም። ይህ ባህርይው አይደለም። እኛ አንፈጥርም፤ የሌለ ነገርን ካለመኖር ወደ መኖር አናመጣም፤ ያንን የሚያደርግ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኛ ሰዎች እና ፍጡራን ነን። አራት ነጥብ።

ኮፕላንድ የእግዚአብሔርን እና ሰውን አንድ መደብ (ከላስ) መሆን ሲናገር፡ "God's reason for creating Adam was His desire to reproduce Himself . . . Adam is as much like God as you could get, just the same as Jesus . . . Adam, in the Garden of Eden, was God manifested in the flesh" ትርጉም፤ 'እግዚአብሔር አዳምን የፈጠረበት ምክንያት ራሱን ማምረት [መሥራት፡ መውለድ፡ መፍጠር፡ ኮፒ ማድረግ] ፈልጎ ነው። አዳም ልክ የኢየሱስን ያህል እቅጩን እግዚአብሔርን ነው። በዔድን ገነት የነበረው አዳም በሥጋ የተገለጠ እግዚአብሔር ነው።'⁶

ኃይሉ የሕንስም፡ 'We are exactly like God' የሚለው መፈክር ይህ ነው። ጳውሎስ ፈቃዱ በዚህ ላይ ራሱን የቻለ ጥሩ ጽሑፍ አቅርቦአል፤ እባካችሁ ተመልከቱት።⁷ ዘፍ. 1፡26 የሚለው፡ እግዚአብሔርም አለ፡- ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌአችን እንፍጠር፤ የባሕር ዓሦችንና የሰማይ ወፎችን፡ እንስሳትንና ምድርን ሁሉ፡ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ይግዙ። እግዚአብሔር፡ 'ራሳችንን እንፍጠር' አላለም። ለማደናገር ካልሆነ በቀር የአማርኛ ተናጋሪዎች ሆነው ለምን አማርኛ እንደማይጠቀሙ ባላውቅም 'We are exactly like God' ማለት ሙሉ በሙሉ ልክ እንደ እግዚአብሔር ነን ማለት ነው። ይህ ያፈጠጠ ጥሬ፡ አደገኛ ስሕተት ነው። እንግሊዝኛው፡ አንድም የሰሙት በእንግሊዝኛ ስለሆነ ያንን እንደ በቀቀን መድገማቸው ሲሆን ሌላው የማደናገሪያ

⁵ Hunt, Dave. *Beyond Seduction*, Harvest House Publishers, Eugene, OR. 1986. pp. 55-56.

⁶ በካሴት የተሰራጨ ትምህርቱ፤ Copeland, *Following the Faith of Abraham I*, side 1.
⁷ ጳውሎስ ፈቃዱ፤ ደ'ሞ የእግዚአብሔር አቻ ሆንን!? መጣጥፍ። <http://semayawithought.com/theology/801- ደ'ሞ-የእግዚአብሔር-አቻ-ሆንን.html>

ርቸት ነው። በምን አዋቂ ይምሰሉ?! በምን የተራቀቀና ከመደዳው አማኝ የራቀ አስተምህሮ ይፍጠሩ!? በምን ያምታቱ? በምን ውሸቱን እውነት ያስመስሉ?!

እግዚአብሔር ሰውን ነው በመልኩ የፈጠረው እንጂ እኮ መንፈስን ወይም አምላክን አይደለም። ደግሞስ መልኩና ምሳሌው (በዕብራይስጥ **אֱלֹהִים** ንግግር **אֱלֹהִים** ብሏል። ከ **אֱ** ድሙውቴ) መለኮት አለበት ወይስ ለሰው ከእግዚአብሔር የተሰጠው እግዚአብሔርን ማንጸባረቅ የሚችል መንፈሳዊ ማንነትን መቀዳጀት ነው? ብለን ብንጠይቅ ምንም መለኮትነት የሌለበት ቃል ሆኖ እናገኘዋለን። ይህ ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሌሎች ብዙ ቦታዎች ምስልን፣ መልክን፣ ጥላን፣ ቅርጽን፣ ወዘተ እንጂ ያንን ምሳሌና ጥላ የሆነውን ነገር የሚያሳይ አይደለም። እንዲያውስ ሲጀመር የእግዚአብሔር ዓይነት፣ የእግዚአብሔር 'ክላስ'፣ የእግዚአብሔር መደብ፣ ብለን ለእግዚአብሔር ምድብ ለመሥራት እንዴት ተደፈረ? ኮፕላንድም ሆነ ደቀ መዝሙሩ ኃይሉም እንዳሉት ይህ ቃል የማንነት አንድ መሆንን አያሳይም፤ መመሳሰልን እንጂ። የሚቻለን ቢሆንና በእጃችን ጠፍጥፈን እኛን የሚመስል ነገር ብንሠራ ያ ነገር የኛ ሥሪት እንጂ እኛን አይደለም። የእግዚአብሔር ሰውን መፍጠር እኛ ጠፍጥፈን ከምንሠራው የተለየ መሆኑ ግልጽ ነው። የሕይወትን እስትንፋስ በሰው እፍ ማለቱ ሰውን ሕያው ነፍስ ወይም ሕያው የሆነና ሕይወት ያለው ሰው አደረገው እንጂ አምላክ ጨርሶ አሳደረገውም። በጊዜ ሂደት ብዛትም ያ ፍጡር ከሰውነት ወደ አምላክነት አያድግም።

እኛም እግዚአብሔርን ሳንሆን እግዚአብሔር በምሳሌው የሠራን ሰዎች ብቻ ነን። ይህ ሰውነት ወይም ሰው መሆን ወድደን ብንቀበለው ልካችን ነው። አልበዛብንም፤ አላነሰብንምም። ምክንያቱም ሠሪያችን፣ ፈጣሪያችን ሁሉን አዋቂው እግዚአብሔር የፈጠረው ማንነታችን ስለሆነ ነው። ሌላ በላጭ ወይም አናሳ አድርጎ ሊሠራን ቢወድድ ያደርግ ነበር። ግን ሰው አደረገን። ሰው ነን። ሰው መሆናቸው አናሳ ማንነት መሆኑን ሰይጣን ነበር ለመጀመሪያዎቹ ወላጆቻችን በዔድን ገነት የነገራቸው። እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ። ዘፍ. 3፡5። እንደ እግዚአብሔር እንድትሆኑ! ዛሬም፣ 'እንደ እግዚአብሔር ያለን፣ የእግዚአብሔር ክላስ' የሚሉት የማንን ግሳት እያገሱ እንደሆነ አንዝንጋ።

ኃይሉ የሐንሰ እና አስተማሪዎቹ እነ ኮፕላንድ ሰውን በሥጋ ውስጥ የሚያድር መንፈስ ሲያሰኙት መንፈስ ወደሆነው እግዚአብሔር በማስጠጋት መለኮትን ለማቀዳጀት መጣራቸው ነው። ሰው መለኮት አይደለም፤ ሰው ሰው ነው። ከቡር ሰው። ያልሆነውን መለኮት ሊመለከት የሞከረ አንድ ነበረ፤ አጥቢያ ኮከብ

ይባል ነበር። እርሱም አይወድቁ ውድቀት ወድቆ ይኸው ሰውን ለማመልከት ይጋደላል፤ እንደርሱ ውዳቂ ሆነው እንዲቀሩ።

የቃል-እምነት አስተማሪዎች ሰውን ሲፈልጉ ያመለኩታሉ፤ ሲፈልጉ ያሰየጥናሉ። አዳም ስለሰየጠነበት ሁኔታ ለምሳሌ፣ ኮፕላንድ ሲናገር፣ "When Adam committed high treason [sinned] against God and bowed his knee to Satan, spiritual death - the nature of Satan - was lodged in his heart." ትርጉም፤ አዳም በእግዚአብሔር ላይ ከፍተኛውን ክህደት በፈጸመና ለሰይጣን ጉልበቱን ባንበረከከበት ጊዜ መንፈሳዊ ሞት፣ ማለትም፣ ሰይጣናዊ ባህርይ በልቡ ውስጥ ተተክሏል። ሰው በወደቀ ጊዜ የሰይጣንን ባህርይ ተካፈለ ይላሉ። ኮፕላንድ የአዳምን ከእግዚአብሔር መለየት ወይም መንፈሳዊ ሞት የሰይጣን ባህርይን መካፈል ብሎ ሰይሞታል፤ God was not referring to physical death. He meant that Adam would die spiritually—that he would take on the nature of Satan which is spiritual death. ትርጉም፤ "[እግዚአብሔር ለአዳም ስለ ሞት በሚናገርበት ጊዜ] ስለ ሥጋዊ ሞት መናገሩ አልነበረም። አዳም መንፈሳዊ ሞትን እንደሚሞት መናገሩ ነበር። ያም መንፈሳዊ ሞት የሰይጣንን ባህርይ መውሰድ ነው።"⁹

ቃል-እምነቶች በሰው በኩል ምድርን ሊገዛ አስቦ የነበረው እግዚአብሔርም ምድርን የሚገዛበትን ሕጋዊ መጫሚያ የሆነውን ሰውን በማጣቱ ከስሮ ቀረ ይሉናል። እንደነዚህ ሰዎች ትምህርት እግዚአብሔር በዚህች ምድር ላይ ባለቤትነት የለውም፤ ምድርና ሞላዋ የእርሱ ናት ማለትም ስሕተት ነው፤ ሁሉን የሚገዛ ብሎ ስለ እግዚአብሔር መናገርም፣ መዘመርም አይቻልም፤ ምድርን አይገዛም! እነዚህ ሰዎች ሰውን (አዳምን) ብቻ ሳይሆን ኢየሱስንም አስይጥነዋል። ይህንን የቀደመ መብቱን እንደገና እንዲቀዳጅ ኢየሱስ ወደ ሲኦል ወርዶ የሰይጣንን ባህርይ ተካፍሎ ከዚያ ዳግም ተወልዶ ከሞት ተነሣ ይሉናል። አቤት መሳት!

የቃል-እምነት የሐሰት አስተማሪዎች መሳታቸውና ስሕተታቸው ሲነገራቸውና ያ ስሕተት ከቃሉ ያፈነገጠ መሆኑ ሲገለጥ እንደሚበሳጩት ያለ ባህርይ በኃይሉ የሐንሰ ላይም ይታያል። በEXODUS TV በተደረገ ቃለ ምልልስ ላይ ስሕተቱን ሊያሳየው 23 ገጽ ጽሑፍ ካቀረበው ሰው ጋር በስልክ ባወራ ጊዜ ስለተለዋወጠው ቃል ሲናገር፣ "ለመሆኑ አንተ ማነህ? በልሳን ተናግረህ ታውቃለህ? እኔ በልሳን የምናገር ጴጥራጴጥ ነኝ፤ . . . አልኩት።" ብሎ ነበር። ስሕተትን ለመግለጥ መለኪያው፣ 'ቃሉ ይህን ይላል ወይ? እዚህ ላይ ከቃሉ አላፈነገጥኩም ወይ?' ከሚለው

⁸ Copeland, K. Our Covenant with God, Harrison House, Tulsa OK. 1976. p. 9.
⁹ አላይ የተጠቀሰው ገጽ 10።

እውነት ይልቅ፡ 'በልሳን ተናግረህ ታውቃለህ ወይ?' ማለት መሆኑ መቼም እጅግ ያሳዝናል። ልሳን ቢበዛ ከጸጋ ስጦታዎች ውስጥ አንድ ብቻ እንጂ ከምካቱ እምነት ጋር ምንም ግንኙነት የሌለው ልምምድ ነው። ምናልባት የዚያን ሰው ቤተ ክርስቲያን ወይም ዳራ ስላወቀ ያ ሰው ያልተለማመደውን አንድ ነገር ፈልጎ፤ ወይም ጭራሹን ላለመመለስ ፈልጎ ከዚያ ጀርባ በመደበቅ ከተጠያቂነት ለመሸሸ የሚደረግ መዳከር አሳዛኝ ሽሽት ነው። መንፈስ ቅዱስና ካሪዝማዊ ቀውሶች በታተመና አቢራው ገና መቡንን በጀመረበት ሳምንት አንድ የቢሮአችን ሰው፡ 'ለመሆኑ በልሳን ተናግረህ ታውቃለህ ስለ ልሳን የምትጽፍ?' በማለት ይህንኑ ጥያቄ ሰንዝሮ ነበር። ከስጦታዎች ሁሉ ተመርጦ ልሳን የብስለት መለኪያ መደረጉ በራሱ ካሪዝማዊ ቀውስ ነው! ልሳንና ብስለት፤ በተለይም ልሳንና ምካቱ እምነት ምንም ግንኙነት የላቸውም።

ኃይሉ ዮሐንስ ስሕተቱን እንዲያጤንና እንዲታረም በብዙ ገጾች ያሳየውን ሰው ብቻ ሳይሆን ከአሜሪካ የተመረዘ ትምህርቶቻቸውን ወደ ዓለም ሁሉ የሚወነጭፉትን የብዙዎችን የቃል-እምነት አስተማሪዎች ስሕተቶች ከቃሉ እያነጻጸረ የሚገልጠውን ሀንክ ሀነግራፍ የተባለ ሰውንም፡ "ማነው እርሱ? . . ." በማለት አንንቋሽሸና አጣጥሎ ተናግሮ ነበር። ሀንክ በሳልና ጠንካራ የምካቱ እምነት ሰው፤ ዕለታዊ የፊደሉ አስተማሪና ብዙ የምካቱ ክርስትና መጻሕፍት ጸሐፊ ነው። ኮፕላንድን ጨምሮ የ E. W. Kenyon, K. E. Hagin, Benny Hinn, F. K. C. Price, John Avanzini, R. Tilton, Marilyn Hickey, P. Yonggi Cho, Jerry Savelle, Charles Capps, Paul Crouch, Joyce Meyer, Paula White, Joel Osteen እና ሌሎችም የቃል-እምነት ሰባኪዎችን ያገጠጡና ከመጽሐፍ ቅዱስ ያፈነገጡ ስሕተቶችን ሳይደክም የገለጠና እጅግ ብዙዎችን ወደዚህ ትምህርት ወጥመድ እንዳይገቡ የረዳ፤ የገቡትም እንዲወጡ የታተረ አገልጋይ ነውና በኃይሉ ዮሐንስ አንደበት ተንቋሽሽ መብጠልጠል አልነበረበትም። የሐሰት ትምህርትን ለመግለጥ ልሳን መለኪያው አይደለም። በእስታቲስቲክስ ብሄድ እኔ ከማውቃቸው ልሳን የሚናገሩ ሰዎች ከመቶው ውስጥ 99ኙ ወይም 98ቱ በልምምድ የሚናገሩ ናቸው። ይህ ከቶም መለኪያ አይደለም። በተለይ 1ቆሮ. 14ን ያነበበ ሰው ይህን አይልም።

የሐሰት ትምህርት አስተማሪዎችን ስሕተት ለመግለጥና እምነትን በትክክል ለመመከት መሆን ያለብን ነገር የክርስቶስ ደቀ መዝሙርና የቃሉ ኮስታራ ተማሪዎች ብቻ ነው እንጂ አንድ ወይም ሌላ ሰጦታ መቀበል አይደለም። ይህ ደግሞ የጊዜ ዋጋ መክፈል የሚወድና ቃሉን በትጋት የሚመረምር ማንም አማኝ መሆን የሚችለውና ሊሆንም የተገባው ኃላፊነት ነው።

ሰው በዚህ አካል ሳለ ሰው ነው፤ በትንሣኤ አካልም ሰው ነው። አካል አለው፤ መንፈሳዊ አካል። ፍጥረታዊ አካል ይዘራል፤ መንፈሳዊ አካል ይነሣል። ፍጥረታዊ አካል ካለ መንፈሳዊ አካል

ደግሞ አለ። 1ቆሮ. 15፥44። ከትንሣኤ በኋላም አካል አለ። ያ አካል መንፈስ አይባልም ሰው ይባላል እንጂ።

ለዘላለም የምንኖርበት አካላችንም መንፈስ አይባልም። ራእ. 21፥3 እንዲህ ይላል፤ ታላቅም ድምፅ ከሰማይ፡- እነሆ፤ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው ከእነርሱም ጋር ያድራል፤ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ አምላካቸው ይሆናል። እግዚአብሔር በሰዎች መካከል ያድራል ይላል እንጂ በመንፈሶች መካከል ያድራል አይልም። በትንሣኤ የሚነሣው ሌላ ሳይሆን ይኸው አካል ነው። ግን የማይሞት፤ የማይበሰብስ አካል ሆኖ ነው የሚነሣው። መንፈሳዊ አካል እንጂ መንፈስ አይደለም። እንኳን አሁን ከትንሣኤ በኋላም ሰው መሆናችን ይቀጥላል እንጂ የእግዚአብሔር 'ክላስ' አንሆንም። ወይም ሞርመኖች እግዚአብሔር ጥንት እንደኛ ያለ ሰው ነበረ፤ እኛም ወደፊት እንደ እርሱ ያለ እግዚአብሔር እንሆናለን እንደሚሉት እግዚአብሔር አንሆንም። ባህርይ እና ማንነት ልዩነት አላቸውና ከመለኮታዊ ባህርይው ተካፋዮች መሆናችን መለኮት ወይም መለኮታውያን አያደርገንም።

ካላወቅን እንወቅ፤ የፈጣሪ የእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ መሆናችን እንዴት የከበረ ነገር ነው! ያ ልካችን ነው። ሰው ሲፈጠርም ሰው ነው፤ በምድር ሲመላለስ ሰው ነው። ከውድቀት በፊት ሰው ነው፤ ከውድቀት በኋላም እንኳ ሰው የእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ የሆነ ሰው ነው። የሰው ሰውነት ወይም ማንነት ዘላለማዊ ነው።

እነዚህ ሰዎች ሰው መንፈስ ነው፤ ነፍስ አለው ሲሉ ሰው መንፈስ ነውና መንፈስ ነፍስ አለው ማለታቸውም ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ነፍስን እንዴት እንደሚገልጠው ጥቂት ጥቅሶችን እንይ።

በመጀመሪያ ሰው መንፈስ ሳይሆን ሰው ነው። ባለፈው ከተጠየቁት ጥያቄዎች አንዱ በዚህ አሳብ ላይ ካስተማርኩ በኋላ አንድ ሰው፤ ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስ የተወለደ ደግሞ መንፈስ ነው። አይልም ወይ? ስለዚህ መንፈስ አይደለምም እንዴት ይባላል? ብሎ ጠይቆ ነበር።እርግጥ፤ ቃሉ በዮሐ. 3፥6 ያንን ይላል። ይህ ማለት ሰው መንፈስ ነው ማለት አይደለም። ጌታ እዚያ የሚናገረው ስለ ዳግም ልደት፤ ዳግም በመወለድ የእግዚአብሔር ልጅ ስለመሆን ነው። አይሁድ በመጀመሪያ ልደታቸው (በሥጋ የአብርሃም ልጆች በመሆናቸው) እጅግ የሚከራሩ ሰዎች ናቸው። በትውፊታቸው እንዲያውም የአብርሃም ልጆች ስለሆኑ ብቻ መንግሥተ ሰማያት እንደሚገቡ የተረጋገጠ በመሆኑ አብርሃም በሲኦል ደጅ ሆኖ አንድም አይሁዳዊ በስሕተት ወደ ሲኦል እንዳይሄድ ይጠብቃል ይላሉ። የመጀመሪያ ልደታቸው ከራት እጥግ የደረሰ ነው። ጌታ ለኒቆዲሞስ በሥጋ መወለዱ ሳይሆን ዳግመኛ መወለዱ፤ ከውኃና ከመንፈስ መወለዱ ብቻ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግቢያው እንደሆነ ነው የነገረው።

ኒቆዲሞስን ራሱ ብንወስደው፡ ኒቆዲሞስ ሥጋ ነው ወይስ መንፈስ ነው? ኒቆዲሞስ ከሥጋ ተወልዶአል ወይስ አልተወለደም? ተወልዶአል፤ ስለዚህ ሥጋ ነው። ከመንፈስ ከተወለደ ደግሞ መንፈስ ነው። ይህ የሚሆነው ዳግመኛ በመወለድ ነው። ከዮሐ 7 እና 19 እንደምንረዳው የጌታ ተከታይ ሆኖአልና ይህንን ዳግመኛ መወለድ እንደተወለደ ይታያል። ዳግም ልደት በሥጋ የመጀመሪያ ልደት ከሥጋ እንዳገኘን ከእግዚአብሔር በመወለድ የምናገኘው ልደት ነው። በሥጋ የወላጆቻችን ወይም የአዳም ልጆች እንደሆንን፤ ከእግዚአብሔር ስንወለድ ልጆቹ ሆነናል፤ ይህ ጌታን በመቀበል ቅጽበት የሆነ ነው፤ ያኔ የልጅነት ሥልጣን ተሰጥቶናል፤ ዮሐ. 1፡12። ይህ የልጅነት መንፈስ በውስጣችን በመኖሩም እግዚአብሔርን አባ አባት ብለን መጥራት እንችላለን፤ ሮሜ 8፡14-16። ይህ ማንነታችን ነው ክርስቶስን ሊመስል የተወሰነው፤ ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ፤ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና፤ ሮሜ 8፡29። ይህ እርሱን የምንመስልበት ዳግም የተወለደ ማንነታችን ነው።

ሰው መንፈስ ነው የሚሉ ሰዎች የሚያስተምሩት ሰዎች ሁሉ፤ የዳኑም፤ ያልዳኑም መንፈስ እንደሆኑ ነው የሚናገሩት? ወይስ የዳኑት ብቻ? የዳኑት መንፈስ የሆኑት ሲድኑ ነው? ከዳኑ በኋላስ ከሥጋ መወለዳቸው ተሰረዘ? ሥጋ መሆናቸው ቀርቶ መንፈስ ብቻ ሆኑ? የለም፤ ሰው ሰው ነው። በዚህ ሰው በተባለ አካል ውስጥ ሥጋ፤ ነፍስ፤ መንፈስ ይገኛሉ። ነፍስና መንፈስ የማይታየው፤ ረቂቁ ማንነታችን ነው። ሥጋ የሚታየው ፍጥረታዊ አካላችን፤ ግዝፍ ማንነታችን ነው። ስንሞት ረቂቁ ማንነታችን ኅልውናው ይቀጥላል። በትንሣኤ ቀን ይህ የሞተው አካል (ሥጋ) የማይሞት፤ የበሰበሰው የማይበሰበስ ሆኖ ይነሣል። መንፈሳዊ አካል ሆነን ለዘላለም እንኖራለን። 1ቆሮ. 15፡44 ፍጥረታዊ አካል ይዘራል፤ መንፈሳዊ አካል ይነሣል። ፍጥረታዊ አካል ካለ መንፈሳዊ አካል ደግሞ አለ። ይላል።

ሰው መንፈስ ነው የሚሉ ሰዎች ሰው ነፍስ አለው ሳይሆን ሰው ነፍስ ነው ለምን አይሉም? ቃሉ ያንንም ይላል። 1ቆሮ. 15፡45 እንዲሁ ደግሞ፡- ፊተኛው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ ተብሎ ተጽፎአል፤ ኋለኛው አዳም ሕያውትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ። ይላል። ዘፍ. 2፡7ም በዕብራይስጡ በቀጥታ ያንን ነው የሚለው። (:ከዚህ ህጋዊ ምሳሌ ወይም ሃላፊነት ሲባል)። እንደዚህ ቃል አካሄድ ከሄድን ሰው ነፍስ ነው ማለት ይቻላል። ግን መጽሐፍ ቅዱስ የሰውን ማንነት ለመግለጥ የተጠቀመባቸውን ቃላት እየሰነጠርን ሰውን ለያይተን የስሕተት መታወቂያ ፈጥረን መስጠት የለብንም። ሰው ሰው ነው፤ ሥጋም፤ ነፍስም፤ መንፈስም በዚህ ሰው በተባለ ክቡር አካል ይገኛሉ። ሰው ሰው ነው።

ነፍስና መንፈስ በመጽሐፍ ቅዱስ የውስጡን ማንነታችንን የሚያሳየው ገላጭ ቃል ነው። አንዳንድ ቦታ ለያይቶ ያስቀምጣቸዋል፤ ሌላ ቦታ አንዱን ብቻውን እንደ ኢቁሳዊው ማንነታችን ገላጭ አድርጎ ያሳያል። ለምሳሌ፡

ዮሐ. 10፡11 መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል። ይላል። 1ዮሐ. 3፡16 እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን አውቀናል፤ እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል። ያዕ. 2፡26 ከነፍስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደ ሆነ እንዲሁ ደግሞ ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነው። ይላል። ይህ በአማርኛ ነፍስ ይባል እንጂ በመጀመሪያው (በግሪክ) ቃሉ መንፈስ ነው። ሐዋ. 20፡10 ጳውሎስም ወርዶ በላዩ ወደቀ፤ አቅፎም፡- ነፍሱ አለችበትና አትንጫጩ አላቸው።

የነፍስን ምንነት ማየት ይህንን የሰው መንፈስ ነዎች ስሕተት ይበልጥ የሚገልጠው ይመስለኛል። ነፍስ ምንድርን ነው? ነፍስ በዕብራይስጥ ሀጃ፤ ኔፌሽ፤ እና በግሪክ ፕሶክ፤ በግሪክ ሃህክ፤ ፕሶክ በሚሉ ቃላት ተወክለዋል። ነፍስ በቀላሉ እንደ ብልት በልተን ይኸው ይህ ነው የምንለው ነገር ባለመሆኑ ሰው መንፈስ ነዎች በቀላሉ መራቀቂያና ማሳቻ አድርገውታል። ራሳቸው አወሳሰበው የውስብስባቸው ፈቺዎች አድርገውም ራሳቸውን ሾመዋል። ነፍስ ስሜት፤ ፈቃድና እውቀት ብቻ አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ ነፍስ ሕይወትን ይወክላል፤ ይህ የማይታየው ረቂቅ ማንነታችንና ሕያዋን ሆነን በአካል ሥጋ እንድንመላለስ የሚያደርገን እስትንፋስ ነው። ነፍስ እስትንፋስ ወይም ሕይወት ያለበት ፍጡርን ያሳያል። ፍጡርን ሕያው ያደረገው የፍጡር የማይታየው ረቂቅ ማንነት ነው። ሰው ሲሞት፤ እስትንፋሱ ስትወጣ (በዕብራይስጥ ሀጃ ጋዋዕ) ነፍሱን ሰጠ ወይም ነፍሱ ጠፋ ይባላል፤ ከዚህ ሕያው ካደረገው ረቂቅ ማንነትም ይለያል፤ ሥጋውም በድን ይሆናል፤ ለምሳሌ፡ ዘፍ. 2፡7፤19፤ 9፡4-16፤ ዘዳ. 19፡21፤ 27፡25፤ ኢያ. 10፡40፤ ወዘተ።

በብሉይ ኪዳን ነፍስ ይህን የሕያውነት መግለጫ ብቻ ሳይሆን ሙሉ የሆነውን ሰውም ይወክላል። በጣም ጥቂት ጥቅሶች እንይ፤

ዘዳ. 10፡22 አባቶችህ ሰባ ነፍስ ሆነው ወደ ግብፅ ወረዱ፤ አሁንም አምላክህ እግዚአብሔር ብዛትህን እንደ ሰማይ ከዋክብት አደረገ።

ኢያ. 8፡25 በዚያም ቀን የወደቁት ሁሉ ወንድም ሴትም የጋይ ሰዎች ሁሉ አሥራ ሁለት ሺህ ነፍስ ነበሩ።

ምሳ. 25፡25 የቀዘቀዘ ውኃ ለተጠማች ነፍስ ደስ እንደሚያሰኝ፤ ከሩቅ አገር የመጣ መልካም ምስራች እንዲሁ ነው። ነፍስ ውኃ አትጠጣምና ሰውን መናገሩ ነው።

ምሳ. 27፡7 የጠገበች ነፍስ የማር ወላላ ትረግጣለች፤ ለተራቦች ነፍስ ግን የመረረ ነገር ሁሉ ይጣፍጣታል።

ኤር. 52:29-30 ናቡከደነፆርም በአሥራ ስምንተኛው ዓመት ስምንት መቶ ሠላሳ ሁለት ነፍስ ከኢየሩሳሌም ማርኮአል፤ በናቡከደነፆር በሀያ ሦስተኛው ዓመት የዘበኞቹ አለቃ ናቡዘረዳን ከአይሁድ ሰባት መቶ አርባ አምስት ነፍስ ማርኮአል ሰዎች ሁሉ አራት ሺህ ስድስት መቶ ነበሩ።

እነዚህ ከላይ ያየናቸው ጥቅሶች የሰውን ስሜት፣ ፈቃድ፣ እውቀት መናገራቸው አይደለም። ሰውን በሙሉ ማንነቱ መናገራቸው እንጂ። በአዲስ ኪዳንም እንዲሁ ነው። ነፍስ የተሰኘው የግሪክ ቃል ሕይወት ፕሶኬ በአዲስ ኪዳን ከ90 ጊዜያት በላይ ተጠቅሶአል። እዚህም ነፍስ የሰውን ሕይወትም፣ ረቂቅ ወይም መንፈሳዊ (ኢቁሳዊ) ማንነትም፣ ሙሉ አካላዊ ማንነትንም ይወክላል፤

ሕይወትን ወይም መንፈሳዊ (ኢቁሳዊ) ማንነትን ከሚያሳዩት መካከል፤

ማቴ. 8:55 ነፍስዋም ተመለሰች፤ ፈጥናም ቆመች፤ የምትበላውንም እንዲሰጡአት አዘዘ።

1ቆሮ. 7:34 ያልተጋባች ሴትና ድንግል በሥጋም በነፍስም እንዲቀደሱ የጌታን ነገር ያስባሉ፤ የተጋባች ግን ባልዋን እንዴት ደስ እንድታስኘው የዓለምን ነገር ታስባለች። (እዚህ ነፍስ የሚለው ቃል መንፈስ ነውና መንፈሳዊ ማንነትን የሚያመለክት ነው።)

ሙሉ አካላዊ ማንነትን ከሚያሳዩት መካከልም፤

ማቴ. 6:25 ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፤ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ፤ ነፍስ ከሙብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን?

ሐዋ. 2:41 ቃሉንም የተቀበሉ ተጠመቁ፤ በዚያም ቀን ሦስት ሺህ የሚያህል ነፍስ ተጨመሩ፤

ሐዋ. 27:37 በመርከቡም ያለን ሁላችን ሁለት መቶ ሰባ ስድስት ነፍስ ነበርን።

ሮሜ 13:1 ነፍስ ሁሉ በበላይ ላሉት ባለ ሥልጣኖች ይዝ። ከእግዚአብሔር ካልተገኘ በቀር ሥልጣን የለምና፤ ያሉትም ባለ ሥልጣኖች በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው።

276 ነፍስ ሲል ሥጋ የሌላቸው መናፍስትን ሳይሆን ሥጋና ደምና አጥንት የሆኑ ሰዎችን መናገሩ ነው። ነፍስ ሁሉ በበላይ ላሉት ባለ ሥልጣኖች ይዝ ሲባልም ሰውን በሁለንተናው መናገሩ ነው። ሰው መንፈስ ነዎች በሥጋቸው ወንጀል ሠርተው፤ ይህ መንፈሴ የሚያድርበት ሥጋ የሠራው ወንጀል እንጂ እኔን አይመለከተኝም፤ እኔ ነፍስ አይደለሁምና አልገዛም ማለት ይችላሉ? አይችሉም።

ይህን አሳብ ስደመድም፤ ይህ ሰው ነፍስ ያለው በሥጋ ውስጥ የሚኖር መንፈስ ነው የሚለው ትምህርት አዲስ ትምህርት አይደለም። በአገራችንም እንኳ አዲስ አይደለም። የሚያስተምሩት ሰዎች አዳዲስ ይሆናሉ እንጂ ትምህርቱ የነበረ፤ ምንጩም በዔድን ገነት ሔዋንን ያሳተው እባብ ነው።

የሰው መንፈስ ነዎች ማወሳሰብ መራቀቅ ብቻ አይደለም፤ ሰውን መንፈስ ነህ ካሉት በኋላ አምላክ ነህ ለማለት ምርኩዝ ማቀበላቸው ነው። ይህ ደግሞ ቀደም ሲል እንዳየነው ገና ከመጀመሪያ ወላጆቻችን ጀምሮ የነበረ ያረጀና ግን ቡትቶውን አድሶ የመጣ አጋንንታዊ ትምህርት ነው። እነዚህ ሰውን መንፈስ ነው የሚሉ ሰዎች ያላገኘውን ልዩ መንፈስ ሊያቀብሉን የሚጥሩ ሰዎች ናቸው።

1ቆሮ. 11:3-4 ነገር ግን እባብ በተንኮሉ ሔዋንን እንዳሳታት፤ አሳባችሁ ተበላሽቶ ለክርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽሕና ምናልባት እንዳይለወጥ ብዬ እፈራለሁ። የሚመጣውም ያልሰበክነውን ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክ፤ ወይም ያላገኛችሁትን ልዩ መንፈስ ወይም ያልተቀበላችሁትን ልዩ ወንጌል ብታገኙ፤ በመልካም ትታገሡታላችሁ።

እንዲህ ያሉ ስሕተቶችን አንታገሥ።

እግዚአብሔር ከአርያም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ።

(1) ፕሮፌሰር ፍቅሬ ቶሎሳ ጂግሳ፤ የአሮም እና የአማራ እውነተኛ የዘር ምንጭ፤ Nebadan Publications 2008 ዓ. ም. አዲስ አበባ፤ ገጽ 140-44 እና 268-71።

(2) Exodus TV Show፤ <https://www.youtube.com/watch?v=DaSXi8EKIKk>

(3) በካሴት የተሰራጨ ትምህርቱ፤ Copeland, Spirit, Soul and Body I, side 1.

(4) በካሴት የተሰራጨ ትምህርቱ፤ Copeland, Following the Faith of Abraham I, side 1.

(5) ጳውሎስ ፈቃዱ፤ ደ'ሞ የእግዚአብሔር አቻ ሆንን!? መጣጥፍ።

(6) Copeland, K. *Our Covenant with God*, Harrison House, Tulsa OK. 1976. p. 9.

(7) እላይ የተጠቀሰው ገጽ 10።

መጋቢ በቀለ ወልደኪዳን እና 'ነቢያት'

መጋቢ በቀለ ወ/ኪዳን እና 'ነቢያት'

የእስራኤል ዳንሳን የነቢይነት አገልግሎት በተመለከተ ከመጋቢ በቀለ ወ/ኪ ጋር በማርች ወር 2017 የተደረገ ቃለ ምልልስ ወደ ማኅበራዊ ሚዲያ የወጣው በዚህ በሜይ ወር 2017 ነው። ጠቅላላውን ቃለ ምልልስ ከዩቲዩብ [hhttps://www.youtube.com/watch?v=Q1xdDgm5lj8](https://www.youtube.com/watch?v=Q1xdDgm5lj8) ማየት የሚቻል ሲሆን ቃለ መጠይቁ በእስራኤል ዳንሳ አገልግሎት ክፍል ተዘጋጅቶ የተሰራጨና ጥያቄዎቹ ሁሉ በእርሱ ላይ ያተኮሩ ናቸው። በኋላ መልሶቹን ተከትሎ ጠቅላላ ያለ ጥያቄ ቢታከልበትም ጥያቄዎቹ በጠቅላላው 'ነቢያት' የተባሉትን ሳይሆን ይህንን አንድ ሰው ብቻ የተመለከቱ ናቸው። መልሱም በጥቅል ሌሎችንም ቢነካም፣ በተለይ በእስራኤል ዳንሳ ላይ ነው። ከቃለ ምልልሱ ዋና ዋና የምላቸውን ግድፈቶች አነሣለሁ። ከዚያ በፊት ግን የቃለ ምልልሱን ጠንካራ ነጥቦች በማንሣት ልጀምር።

ጠንካራ ነጥቦች

1. የትምህርትና አስተምህሮ ትኩረት።

መጋቢ በቀለ ወ/ኪ ከአገራችን ጴጥራቸውያን አማኞች ውስጥ ያነበቡና የመረመሩ ከሚባሉት ጥቂት ውስጥ የሆነ ሰው ነው። በጴጥራቸውያን ዘንድ እንዲህ ያሉ ሰዎች ብርቅ ናቸው። የጴጥራቸውያን እምነት ዋና ትኩረትና መታወቂያ ልምምዳዊነት ነው። ያም፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከዳኑ በኋላ የሚለማመዱት እና ምልክቱም በልሳኖች መናገር ነው የሚል ዋና ልምምድ ነው። ትምህርትና አስተምህሮ ብዙም አይታወቅም። ለዚህም ነው ብዙ የስሕተት ትምህርቶችና ልምምዶች ከጴጥራቸውያን ማኅበራት፣ በተለይም አዲሱ ጴጥራቸውያን እንቅስቃሴ (neo-pentecostal movement) ከሚባለው ውስጥ የሚመነጩት። ይህ አዲሱ ጴጥራቸውያን እንቅስቃሴ በ20ኛው ክፍለ ዘመን መግቢያ በፓርሃም እና በሲሞር በአሜሪካ (ቶፒካ፣ ካንዛስ እና ሎስ አንጀለስ፣ ካሊፎርኒያ) የተጀመረው ነው።

ዓይነተኛው ጴጥራቸውያን እንቅስቃሴ (classical pentecostal movement) የሚባለው የቤተ ክርስቲያንን መነቃቃትና መታደስ ተከትሎ የኖረው አማኞች ሁሉ ስጦታ አላቸው፤ የአካሉ ብልቶች ናቸው፤ ካህን እና ምእመን የሚባል መደብ የለም፤ ሁሉ የመንግሥት ካህናት ናቸው፤ የሚለውን የአዲስ ኪዳን ትምህርት የተከተለው እና አንዱ ስጦታ ልሳን ብቻውን ጎልቶ ሳይውለበለብ አማኞች ሁሉ በስጦታቸው እንዲያገለግሉ የሚያበረታታው እንቅስቃሴ ነው። ይህ የተሐድሶው አንድ ገጽታ ነው።

መጋቢ በቀለ ሰፊ አንባቢ እንደሆነ ይናገራልም፤ ይነገርለታልም። እኔም በትምህርቶቹ ከተገለገሉት አንዱ ነኝ። ወደ አሥመራ ዩኒቨርሲቲ ለትምህርት ስሄድ ገና የወራት ክርስቲያን ነበርኩ። እርሱ ደግሞ የባንክ አስተዳዳሪ ሆኖ እዚያ ነበረና በቤቴ ነበር የመጽሐፍ ቅዱስ አስጠኝዎች ጥናት እናደርግ የነበረው። (ጽሑፌ የሕይወቴ ስለሆነ ነው እንደ ሌላው ጊዜ ጋሽ በቂ ያልሰኩት) ያስተማረንን ትምህርቶቹን አሁንም አስታውሳለሁ። የተበለቱ፣ በሥርዓት የተቆረሱ ትምህርቶች ናቸው። በዓመታት ውስጥ ያ የማስተማር ስልት የቀጠለ እውነት ነው። ፈር የያዙ ትምህርቶች ከረጢት የሆነ ሰው ነው። ስለ ትምህርት ጉድለት ቢያስተውል እውነት አለው።

በቃለ ምልልሱ ውስጥ በእስራኤል እና ሌሎችም አዲሶቹ 'ነቢያትና ሐዋርያት' ማኅበራት ውስጥ የትምህርትና አስተምህሮ ጉድለት እንዳለ ገልጦአል። ጉድለት የሚባለው ቃል ችግሩን የሚገልጠው አይመስለኝም። ምክንያቱም፣ ጉድለት ማነስና ሙሉ አለመሆንም ነው። በማኅበራዊ ስርጭት የተበተኑ ጥቂት ያልሆኑ የእስራኤል ዳንሳን ቪዲዮዎች አይቻሉም። በአንዱም ውስጥ ግን አንድም የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት አላየሁም። ምናልባት ሳላይ ቀርቼ እንጂ ሳይኖር አይቀርም ይሆናል። ከአሥራ ምናምን ቪዲዮ በአንዱም ውስጥ ትምህርት ከሌለ የለም ብል ብዙም ከእውነት የራቀ አይደለም። ስለዚህ ይህ ጉድለት ከሙሉነት መጉደል ሳይሆን ጉዳዩ ጨርሶ የሌለ መሆኑ መታለፍ የሌለበት ነው። አሁን በአገራችን በብዙዎቹ መጻሕፍት አብያተ ክርስቲያናት የሚታየው አካሄድ ይህ ነው። ስብከትና ትምህርት የለም፤ አስተምህሮና ስነ መለኮት የለም፤ በትንቢት ስም ግን የሚንካ ነገር አለ።

አዎን፤ ትምህርቱ መነገሩ መልካም ነው። መጋቢ በቀለ እነዚህ ሰዎች ራሳቸው እንዲማሩ ቢመክር ምናልባት የሚሰሙት ይመስለኛል። አያስተምሩም እንጂ በእነዚህ ዘንድ ትልቁ ችግር ራሳቸው ተቀምጠው ያልተማሩ ሰዎች ቆመው 'ማስተማራቸው' ነው። ከዚያ የከፋው ሰሚዎቹ ተንበርክከው መስማታቸው ነው። በቅርብ በቲቢ ጀሹዋ የተሰራጨ አንድ ቪዲዮ ላይ አንድ ሰው ቲቢን፣ 'You are God in the flesh. . . . You are Holy Spirit machine.' (አንተ በሥጋ የተገለጠህ አምላክ ነህ፤ . . . አንተ የመንፈስ ቅዱስ መዘውር ወይም ማሺን ነህ) ሲለው ጉባኤው

ያጨበጭብ ነበር። ትምህርት በሌለበት፤ አንተ በሥጋ የተገለጥህ አምላክ ነህ ሲባል ከተጨበጨበ፤ እንዲያ የተባለው ሰውም ካላስተባበለ ከዚያ መሰል ጉባኤ ሌላ ምን ይጠበቃል።

በአገራችን 'ነቢያት' ጉባኤዎች ዘንድ ትምህርት ከተጀመረ ከአናት መጀመር አለበት። ነቢያት ነን የሚሉት መምማር አለባቸው። ያለዚያ ማን ነው አስተማሪ የሚሆነው? ይህ ጉዳይ ለ'ነቢያቱ' በግልጽ ችግር የሚሆንባቸው መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት መግባት እንደገና 'ሀ' ማለት ስለሚሆንባቸው ነው። ቀድሞ 'ሀ' ብለው ከነበረ። ራሳቸውን እቆጥላል የሰቀሉ በመሆናቸው ለመምማር ይከብዳቸዋል። ስለዚህ እንደ 'ሐዋርያ' ፖዝ የራሳቸውን ተቋም ከፍተው ሳይማሩ ማስተማሩን ይጀምራሉ። ሌሎቹም ይህን ፈለግ ተከትለው ተመሳሳይ ስሕተት ሳይለማመዱት በፊት የትምህርት ጉዳይ መነገሩ ተገቢ ነው።

2. ክርስቶስ ተኮር እንዲሆኑ ተናግሮአል። በ'ነቢያት' ጉባኤዎች መስቀሉ አይሰበክም፤ ደህንነት በጸጋ መሆኑ አይሰበክም፤ ሰዎች ኃጢአትን ሸሽተው ወደ ቅድስና ኑሮ እንዲመጡ ግብዣ የለም። ቢሰላ የጉባኤው አብላጫ ከሌላ ቤተ ክርስቲያን የመጡ የዳኑ የቤተ ክርስቲያን 'ሽማግሌ' (church shoppers) ናቸው። ብዙዎቹ ወደ ቴያትር መጥተው፤ ትእይንት አይተው ተገርመው፤ ተደንቀው እንደሚመለሱ ተስተናጋጆች ናቸው። ይህ በጣም እውነት ነው።

በአንድ በኩል መጋቢ በቀለ የእነዚህን 'ነቢያት' አገልግሎታቸውን በማዳነቅ "በኢየሱስ ስም ይጸልያሉ፤ በኢየሱስ ስም ተአምራት ያደርጋሉ፤ . . ." ብሏል። ከእነዚህ አንዳንዶቹ ከጠንቋዮች የሚለዩት የኢየሱስን ስም በመጥራታቸው ብቻ ነው። በኢየሱስ ስም ተአምራት አድርገው፤ ፈውሰው፤ ትንቢት ተናግረው ግን የኢየሱስ ያልሆኑ ሰዎች መኖራቸው በግልጽ ተጽፎአል። ማቴ. 7፡ 22-23 በዚያ ቀን ብዙዎች፡- ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን፤ በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፤ በስምህስ ብዙ ተአምራትን አላደረግንምን? ይሉኛል። የዚያን ጊዜም፡- ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፤ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ። በኢየሱስ ስም ተአምራት ማድረግ፤ ትንቢት መናገርና አጋንንት ማውጣት ተችሎ አለመታወቅ መኖሩ የሚያስፈራ እውነት ነው። ምልክቶቹ አይደሉም መታየት ያለባቸውና፤ ጌታው ነው መታየት ያለበትና ክርስቶስ ተኮር እንዲሆኑ መናገሩ ትክክል ነው።

የሐዋርያት ስብከታቸው የተሰቀለው ክርስቶስ ነበረ። መስቀሉ ዋናው መልእክታቸው ነበረ። በእነዚህ ዘንድ ይህ አይታይም። ነፍሳት የሚድኑት ክርስቶስ ሲሰበክ ነው። ምልክቶች ሰዎችን አያሳምኑም። ቢያሳምኑ ኖሮ ጌታ ሲያርግ 120 ደቀ መዛሙርት ብቻ አይኖሩትም ነበር። እምነት ከመስማት፤ የእግዚአብሔርን ቃል

ከመስማት ነው። ክርስቶስን ከማይሰብኩና ብቻ በስሙ ትንቢትና ምልክቶች ከሚሠሩ ሰዎች መራቅና ክርስቶስን ከሚሰብኩት ጋር መሆንን ማስተዋል የሁላችንም ኃላፊነት ነው። ምልክቶቹ ሳይሆኑ ጌታ ነው መታየት ያለበትና፤ መጋቢ በቀለ እስራኤል እና ሌሎች 'ነቢያት' ክርስቶስ ተኮር እንዲሆኑ መናገሩ ትክክል የሆነ ሌላው ጠንካራ ነጥብ ነው። ክርስቶስ ተኮርነቱ በትምህርታቸውና በስብከታቸውም ጭምር እንዲሆን ቢታከልበት እጅጉን ይጠቅም ነበር።

ክርስቶስ ሲሰበክ ሰዎች ይድናሉ። የእውነት ይድናሉ። ክርስቶስ በሥጋ የመጣውና በመስቀል የተሰቀለው ሰዎችን በሥጋ ለመፈወስ አለመሆኑ መታወቅ አለበት። ይህንን በሥጋ ሳይመጣ በብሉይ ኪዳንም አድርጎአል። ሥጋ ከለበሰ በኋላም፤ ሳይገረፍና ሳይሰቀልም አድርጎአል። ሳይሰቀልና ሳይሞት ፈውስ ነበረ። ሳይሰቀልና ሳይሞት ግን አዲሱ ኪዳን ሊኖር አይችልም። ይህን አውራ እውነት ነቢያቱ አይሰብኩም። ይህ የክርስቶስ አለመሰበክ ድራማቸውን ሁሉ ነፋስ እንዳየ አመድ የሚያስወግድ እውነት ነው። በጉባኤዎቻቸው በሺህ የሚቆጠሩ ስለሚሳተፉ ነፍሳት እየዳኑ ሊመሰለን ይችላል። እንደሚታየው ከቅርብ ዓመታት ወዲህ በወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ስም የተመዘገቡት አብያተ ክርስቲያናት ቁጥር በአያሌ ሺህዎች ጨምሮአል። የወንጌላውያን አማኞች ቁጥር ግን እዚያው እየረገጠ ነው። ይህ የሚያሳየው ክርስቲያኖች ከአንድ ስፍራ ወደ ሌላ እየተገላበጡ እንጂ ወንጌል እየተነገረ፤ ክርስቶስ እየተሰበከ አለመሆኑን ነው። ክርስቶስ ተኮርነት ትልቅ ነጥብ ነው።

3. የሁላችንም ግብ የሆነው ክርስቶስን የመምሰል ሂደት ወይም ደቀ መዝሙርነት መጋቢ በቀለ በቃለ ምልልሱ ውስጥ ያወሳው ሌላው ዐቢይ ነጥብ ነው። ክርስቶስ ተኮር ስብከትና ጠንካራ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተምህሮ በሌለበት ደቀ መዝሙርነትን ማምረት ካልዘሩበት እንደማይጨድ መሆኑ ገሃድ ነው። ላም ካልዋለበት ኩብት አይለቀምም። ክርስቶስ ሲሰበክ (በስሙ ትንቢትና ምልክት ሳይሆን ራሱ የተሰቀለው ያዳነን ክርስቶስ ሲሰበክ) ሰዎች እርሱን ያውቁታል፤ ይከተሉታል፤ በፍለጋው ይሄዳሉ፤ ይመስሉታል። ደቀ መዝሙርነት ማለት ይህ መከተል ነው።

ይህ ጠንካራ ሥርዓትን የተከተለ፤ ዋጋ የሚጠይቅ ጉዞና ሂደት ነው። ደቀ መዝሙር እንደ ፋብሪካ ተመሳሳይ ምርት በጅምላ አይመረትም። እንደ ጦር ትምህርት ቤት ወይም ኮሌጅ በ3 እና 4 ዓመት ጨርሰው አይወጡትም። ደቀ መዝሙርነት የሕይወት ጉዞ ነው። በ'ነቢያቶች' ጉባኤ ግን፤ ቢያንስ በሚድያው በሚያሳዩን ውስጥ ይህ ጨርሶ የለም። የሚያጠግብ ብቻ ሳይሆን የማያጠግብም እንጂራ ከምጣዱ ያስታውቃልና ምን እየተጋገረ እንደሆነ ግልጽ ነው።

ክርስቲያኖች 'ክርስቲያን' የተባሉት በአንጻራዊ ነበር። 'ደቀ መዛሙር'ትም መጀመሪያ በአንጻራዊ ክርስቲያን ተባለ' ነው ቃሉ የሚለው፤ ሐዋ. 11፡26። ክርስቲያን ሳይባሉ በፊት ደቀ መዛሙርት ነበሩ። ተከታዮቹ ነበሩ። እንዲያውም የሐዋርያት ሥራን ስናጠና የጌታ ደቀ መዛሙርት ሌላው ስማቸው፡ 'የመንገዱ ሰዎች' ነበር። ተከታዮች ናቸው። ደቀ መዛሙርነት ዋጋ የሚጠይቅ ሕይወት ነው። ጌታ ይህን ነው ያለው፤ ለሁሉም እንዲህ አላቸው፡- በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ። ሉቃ. 9፡23። መከተል ብቻ ሳይሆን መስቀል ተሸክሞ መከተል። ዛሬ በነጻነት ማምለክ ስለተጀመረ የመስቀል ዋጋ የቀነሰ ከመሰለን ተሳስተናል። አልቀነሰም። ዛሬ በመጻኢ ቤተ ክርስቲያኖች (ኢትዮጵያ ብቻ አይደለም) መስቀል አልባ ክርስትና እየተሰበከ ነው። ዋጋ የማይጠይቅ፤ ልፍስፍስ፤ ፍግምግም የሚሉ ኮፍጣና፤ ኮስታራ ያልሆኑ ሰዎች ስብስብ፤ ከደቀ መዛሙርነት የጸዳ ክርስትና። መጋቢ በቀለ 'ነቢያቱ' ደቀ መዛሙርነት ላይ እንዲያተኩሩ መናገሩ የሚመስገን ጠንካራ ነጥብ ነው።

ሕያሴ

ስለ ጠንካራ ነጥቦች ይህን ካልኩ ወደ ሕያሴው ልግባ። ይህ በዕዝራ የማሰራጨው መጣጥፍ አስቀድሜ በፌስቡክ በአራት ክፍሎች ከፍሎ የለጠፍኩት ነው። ይህ አሁን የማሰራጨው በመጀመሪያ ከጻፍኩት የተቀነሰለት ነገር የለም። እንደገና ለዚህ ስርጭት ሳዘጋጀው ግን ወደ ሦስት ወይ አራት ገጽ የሚያህሉ ነገሮች በይዘቱ ላይ ተጨምረዋል።

የሕያሴ ጽሑፎችን ስጽፍ ግቤ ስሕተትን በማሳየት የክርስቶስን አካል ማስጠንቀቅ ነው። እዚህ የማደርገውም ያንን ነው። በግለ ሰብ ላይ ያጠነጥነ ከመሰለ ልጽፍ የጣርኩት በግለ ሰብ ላይ ሳይሆን በትምህርቶችና በአቋሞች ላይ መሆኑን ላሳውቅ እወዳለሁ። ቀድሞ በፌስቡክ ገጹ ከመለጠፌ በፊት የቆየ ልማዴ እንደሆነው በመጀመሪያ የጻፍኩትን ለመጋቢ በቀለ ልኬለታለሁ። ከዚያ በኋላም በኢሜይል አሳቦችን ተካፍለናል። ሁሉም በሰዎች ትምህርቶች ላይ ስጽፍ አድራሻቸውን የማላውቅና ልልክላቸው የማልችል ካልሆነ በቀር ሳልልክላቸውና ከእነርሱ ሳልሰማ አላሰራጭም።

የሪቫይቫል ጉጉት

ቃለ ምልልሱ መጋቢ በቀለ ወ/ኪ ስለ ኢትዮጵያ ሪቫይቫል እና ለቁጥር የበዙ ኢትዮጵኛ ትንቢቶችን ሲሰማ ስለኖረ፤ በመጽሐፎቹም ስለዚህ ጉዳይ ብዙ ስለጻፈ አሁን በአገራችን እየሆነ ያለውን መጻኢ አብያተ ክርስቲያናት ፍንዳታ ያ ሪቫይቫል ነው ብሎ

ከልቡ አምኖ የተቀበለው መሆኑን የሚያሳይ ቃለ ምልልስ ነው። በኔ ግምት መጋቢ በቀለ ከዚህ ጉጉቱ የተነሣና ከአሁኑ አካሄዱ አዝማሚያ የአዲሱ ጴጌጤቅጣጣ ሽታ ያለበት ምንም እሳት፤ የትም ቦታ፤ በማንም ሰው ቢጫር ማራገቢያ ይዞ የሚነሣ ይመስለኛል። የጫረው ማን መሆኑን ከማረጋገጡ በፊት ገረወይና ሙሉ ቤንዚን ከገለበጠ በኋላ፤ 'ማን ነበር የጫረው?' የሚልም ይመስለኛል። ወደ ፊት አይሁድ ሐሰተኛውን ክርስቶስ እውነተኛው ክርስቶስ መስሎአቸው የሚቀበሉት ከሁለት ነገሮች የተነሣ ነው፤ ከጉጉት እና ከምልክቶች። ሁለቱም ነገሮች ተገቢ ስፍራ ቢኖራቸውም ሊያስቱ የሚችሉ ነገሮች ናቸው። በተለይ ባለንበት በዚህ በመጨረሻው ዘመን።

የመጨረሻውን ዘመን መልክ ስናጠና ቀበቶአችንን እና መቀነታችንን አጥብቀን እንድንታጠቅ እንጂ ቀጭን ልብስ ለብስን እንድንነሳነስ የሚጋብዝንን ነገር አናነብም። በዚህ ዘመን በጉልበታችን እየሄድን ነፍሳትን እንድንደርስና የሚጠፉትን እንድናስጠነቅቅ እንጂ ምልክቶችን እንድናፈነፍን አይነግረንም። ይልቅስ በስሙ ብዙ ሐሳውያን ሰዎች እንደሚነሱ እና ብዙ ምልክቶች እንደሚደረጉ ያስጠነቅቀናል። ያ ሐሰተኛ እስኪነሣ ድረስ ደግሞ ብዙ መንገድ ጠራጊዎች ከፊቱ ማለፋቸው እንደማይቀር የታመነ ነው። ሐሰተኛው ሲመጣ ከሚታወቅባቸው መታወቂያዎቹ አንዱ ድንቆችና ምልክቶችን ማድረግ ነው። ከእርሱ በፊት በሐሰተኛና ምልክቶች ሰዎችን እያደነዘዙ የሚያስከትሉ፤ የቀረበላቸውን ሳይጠይቁና ሳይፈትሹ እንዲቀበሉ የሚጋብዙ በገፍ ይነሣሉ።

ዛሬ ያለ ምንም ፍተሻ ኬላውን ሰብረው ወይም ሳይሰብሩ ሾልከው እንዲያልፉና በቃሉ እንዳይፈትሹ ማዕቀብ የሚጣልባቸው የሰዎችን ቀልብ የሚስቡ 'ድንቆችና ምልክቶች' ማንን ለማን እያዘጋጁ እንደሆነ አይጥፉን። መጋቢ በቀለ ወልደ ኪዳን ስለ 'ነቢያቱ' እና በተለይም ስለ እስራኤል ዳንሳ 'ምልክቶች' በአንድ በኩል የሸፋን ተኩስ እየሰጠ በሌላ በኩል የፍተሻ ማዕቀብ ሲጥል፤ "ስለሚሆኑ ነገሮች ሁሉ ጥቅስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ከፈለግን አናገኝም። . . . በነቢይ እስራኤል አገልግሎት የሰልክ ቁጥሮች ብዙ ይነሣሉ፤ ስም፤ አድራሻ፤ ፎቶግራፎችም እየተነሱ ይመጣሉ . . . ። ለዚህ ሁሉ ጥቅስ ማግኘት አይቻልም" ብሎአል። እውነት፤ ይህን ስለመሰሉ ነገሮች፤ ቃል በቃል ጥቅስ መጥቀስ ሳይሆን፤ 'ቃሉ ምን ይላል?' መባል የለበትም? በአንጻሩ፤ ለነዚህ ሁሉ ጥቅስ ባይኖርም ስለ ሳቴላይት የተነገረ አለ ብሎ፤ ራእ. 11፡8-12ን በመጥቀስ ዓለም ሁሉ በድናቸውን ያያል (ሁሉ የሚለው ቃል ረገጥ እየተደረገ ነው የተነገረው፤ ግን ሁሉ የሚል ቃል በስፍራው የለም) የሚለው ስለ ሳቴላይት የሚናገር ነው ተባለ። ራእ. 13፡16-18 ደግሞ ስለ ኢንተርኔት ይናገራል፤ 'ኢንተርኔት ተብሎ ስሙ ባይጻፍም' ብሎ አብራርቶአል።

ለሚደረጉ ነገሮች ሁሉ ጥቅስ አለማግኘትን የነገሮቹ ትክክለኛነት አድርጎ ማቅረብ ለልምምዶች ሁሉና ለሐሰት ልምምዶችም ሁሉ በር በርግዶ መክፈት ነው። የሸፋን ተኩስ ያልኩት ይህንን ነው። የመጋቢ በቀለ አመክንዮ አሳችነቱ እዚህ ላይ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ዘመን ዘለል እና ድንበር ዘለል ስለሆነ እኛም ታሳቢ ተደርገን የተጻፈ ቃል ነው እንጂ በቀጥታ ለእኛና ለዚህ ዘመን የተጻፈ አይደለምና ሳቴላይት፣ ኢንተርኔት፣ ኮምፒውተር፣ ወዘተ፣ እንዲልና ቀጥተኛ ሳይንሳዊ ማስረጃ እንዲያቀርብ መጠበቅ የለብንም። ለአሁኖቹ የሳይንስ ሊቃውንት ወይም ሳይንሳውያን ከሃዲዎች በቀጥታ የተጻፈም አይደለም። እኛ የመጀመሪያዎቹ ተቀባዮች አይደለንም። ለመጀመሪያዎቹ ተቀባዮች ግን ቃሉ ምንም ድፍንፍንነት የሌለበት ግልጥ ነው። ቃሉ በጣት ተጠንቁሎ ስለዚያ ነገር፣ ለምሳሌ፣ በስልክ ከመንፈሳዊ ዓለም ስለሚመጣ ፎቶ፣ ወዘተ መናገር አለበት የሚልም የለም። ሦስት ነገሮች ግን መጥጠየቅ አለባቸው።

ለትምህርታችን ተጽፎአል

አንደኛው፡ 'እነዚያን የመሰሉ ነገሮች ተደርገዋል?' የሚለው ነው። እንደ ምሳሌ፡ ከመንፈሳዊው ዓለም የተነሣው ፎቶ ታየ የሚለውን ለሚመስለው መጋቢ በቀለ፣ ኤልሳዕ ያይ ነበር፤ ሎሌውንም እንዲያይ አደረገ የሚለውን አሳብ አቅርቦአል። ግያዝ ያየው እኮ ሠራዊት ነው፤ የሠራዊት ምስል ሳይሆን ሠራዊቱን በዙሪያቸው ተራራውን ተገጥጦው ሞልተው ነው ያየው። እስራኤል ከመንፈሳዊው ዓለም ካወረዳቸው የስልክ ፎቶዎች መካከል አንዱን በትኩረት ተመልክቶ ያቀረበ አንድ ወንድም ያዘጋጀው በቅርብ ተላክልኝና አየሁት። ቪድዮውን እያስቆመና በስልኩ ውስጥ የሚታየውን ዶክሜንት እንዲነበብ እያደረገ ነበር ያሳየው። በስልክ እንዲመጣ የተጠራው የግዢና የውል ሰነድ ሲሆን በስልኩ ላይ የሚታየው ግን የመኪና ውል ሳይሆን በገጹ አናት፣ 'የኢየሱስ ድንቅ ሥራ' ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን' የሚል የራሱ ቤተ ክርስቲያን ስም ያለበት ገጽ ምስል ነው። እዚህ ላይ ወይ መመሳጠር አለ፤ ወይም ባለስልኩ ነሁልሎ ወይ እዚህም ተደርጎበት የሚያየውን ነገር ከቶም እያየ አይደለም። እንዲህ ላሉ ጉዳዮች ጥቅስ አይገኝላቸውም ማለት የዋነነት ነው። ሲጀመር፣ እንዲህ ላለው ጉዳይ ጥቅስ መፈለግን ምን አመጣው? በሞባይል ስልክ የሚመጣው ሰነድ ቢመረመር ምንጭ አለው፤ ላኪ አለው። ላኪውም አድራሻ አለው። የተላከበት ሰዓትና ደቂቃ ማሳተም አለበት። ግን እነዚህን ነገሮች ማን ይመረምራል? እንዲያው መደነቅ ብቻ እንጂ! 'ምድርም ሁሉ አውሬውን እየተከተለ ተደነቀ' የተባለው ወደፊት እንደሚፈጸም እዚህም መደነቅ ብቻ ነው።

መጋቢ በቀለ በዚህ ጉዳይ ላይ ሲናገር፣ አሠራሮች የተለያዩ ስለሚሆኑ እንዲህ ያለው ጉዳይ ከዚያ የሚፈረጅ መሆኑን

ለማስረዳት ብዙ ጥረት አለ። ጌታ ያደረጋቸውን በመልክ የተለያዩ ተአምራት በማውሳት አሠራሩ፣ አፈጻጸሙ የሰዎቹን እምነትና የሰዎቹን መንፈስ በመከተል እንደሆነ ሲተነትን የጴጥሮስ ጥላው ይፈውስ ነበር (ሐዋ. 5)፣ የጳውሎስ ጨርቅ (ሐዋ. 19)፣ የኤልሳዕ አጥንቱ (2ኛ. 13፣20-21)፤ በማር. 8፣22-26 'እንትፍ አለ፤ ቀጥሎ ዳስሰ፤ ይህን ማድረግ ነበረበት?' በዮሐ. 9 ጭቃ ለውሶ መረገውና ታጥቦ እንዲመጣ አደረገ። ለምን ጭቃ? ለምን ሰለሆም? . . . እነዚህን ነገሮች ያደረገው ሰዎቹጋ ጉዳይ አለ። 1ቆሮ. 12፣4-6 አሠራርም ልዩ ልዩ ነው ይላል፤ ዝርዝሩ አልተሰጠንም። ይህ መርህ ነው ካለ በኋላ፣ ያ ዛሬም እንደሚደገም። "ዛሬም እንደያኔው እግዚአብሔር በቀባቸው ሰዎች ምራቅ፣ ጥላ፣ ጨርቅ፣ አጥንት፣ ይሠራል ማለት ነው። . . . እኔ በምድራችን ገና እንደዚህ ያለ ነገር ይሆናል ብዬ እጠብቃለሁ።" ብሎአል።

ስለ ሲሮፊኒቃዊቷ (የሶርያና የፊንቄ ሴት) መጋቢ በቀለ ሲናገር (ማር. 7፣24-30) "ከጌታ ቃል የተነሣ ሳይሆን ከእናትየው ቃል የተነሣ ነው አጋንንቱ የወጣው።" አለና ሥልጣንን ከጌታ በመውሰድ ለሴቲቱ ሰጠ። ይህ የተናገር ይሆንልሃል ትምህርት ካርቦን ኮፒ ነው። ቃሉ ግን ያንን አይልም። 'ስለዚህ ቃልሽ አጋንንቱ ወጥቶአል' ሳይሆን፣ 'ስለዚህ ቃልሽ ሂጂ' ነው ያለው። የቃሉ አቀማመጥ ስለ ቃሏ አጋንንቱ መውጣቱን አስረግጠን እንድንናገር እያደርገንም። አጋንንቱ የወጣው ስለ ቃሏ ወይም ከቃሏ የተነሣ ሳይሆን ከጌታ ሥልጣን የተነሣ ነው። የተናገር ይሆንልሃል የቃል-እምነት ትምህርት ቃላችን እንደ እግዚአብሔር ቃል የመፍጠር ኃይል አለው ይለናል።

ኢትዮጵኝነት

መጋቢ በቀለ ወ/ኪ ሌላው የተናገረው ስለ ኢትዮጵያ መባረክ ነው። 'እኔ በምድራችን ገና እንደዚህ ያለ ነገር ይሆናል ብዬ እጠብቃለሁ።' ስላለው ጉዳይ ቆይቼ ከምመለስ እዚሁ ጥቂት ልበል። ይህ የኢትዮጵኝነት ልዩና ዋና መታወቂያ ነው። ኢትዮጵኝነት ማለት ኢትዮጵያን ከቀድሞም ጀምሮ ከማንም አገር ይልቅ የተለየች ቡሩክ መሆኗን እና ከዚህ በኋላ ደግሞ እግዚአብሔር ዓለምን ለመጨረሻ ጊዜ የሚጎበኝባት ዋናዋ መሣሪያ እንደሆነች የማመን ፍልስፍናና ትምህርት ነው።

መጋቢ በቀለ በጻፋቸው መጽሐፎች ውስጥ በኢትዮጵያ ሊፈነዳና ዓለምን ሊያዳርስ ያለ ትልቅ ሪቫይቫል እየመጣ ስለመሆኑ በስፋት አትዮአል። በዚህ ቃለ ምልልስም የኢትዮጵያ አፈሯ ሳይቀር እንደሚፈለግ ተነግሮአል፤ መንግሥትም ይህን አምኖ ዝግጅት እያደረገ መሆኑ፤ የመንግሥትን ያህል ግን ቤ/ክ ግን ዝግጅት እንደሌላት፤ ቋጠሮ እየተፈታ ነው፤ እንደ ጎርፍ እየመጣ ነው፤ ሊያጥለቀልቅ፤ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እንዳንተላለፍ፤ የዛሬ 50

ዓመት መጥቶ ነበር፤ አባረረው ሕዝቡ፤ አንድ ትውልድ አጣን። አሁን ደግሞ መጣ፤ አሁን ምንም አድርገን አንመልሰውም፤ ነጻነቱ አለን። በድለነው ሌላ ጣባ እንዳናመጣ ብሎአል።

በድለነው የሚለው ቃል ይህንን እየሆነ ያለውን ነገር ባንቀበለው በማለት የጠቅላላ ተቀባይነትን ቡልኮ መደረቡ ነው። የዛሬ 50 ዓመቱን ንቅናቄ የተቀበሉት ተቀብለዋል። ይህ ባይሆን ኖሮ ጴጥጤቆስጣውያን አብያተ ክርስቲያናት በኢትዮጵያ ባልኖሩም ነበር። ከቃሉ ጋር አስተያይተው ልምምዱን ያልተቀበሉት ደግሞ አልተቀበሉትም። ያልተቀበሉት ስላልተቀበሉት አልተቀሰፉም። እርግጥ ነው፤ አንድ ትውልድ ማለት ማጋነን ቢሆንም፣ ቀላል ያልሆነ ሕዝብ በአገራችን በ60ዎቹ መጨረሻና 70ዎቹ መጀመሪያ ውስጥ አልቋል። ለዚያ እልቂት የ50ዎቹን ጴጥጤቆስጣዊ ልምምድ ባለመቀበል ነው ብሎ መወንጀል ግን አግባብ አይደለም። የ60ዎቹን ሕዝባዊ ዓመጽ የመንፈስ ቅዱስን አለመቀበል ነው ማለት የተዛባና የተባዛ ማመናፈስ ነው። መጋቢ በቀለ ከዚያ ጋር በማያያዝ ዛሬ ያለው ትውልድም አሁን ያለውን የ'ነቢያት' ግርግር ካልተቀበለ መንፈስ ቅዱስን እንዳባረረ፣ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እንደተላለፈ በማስመሰል እንደ አደጋ ጥሪ መቁጠሩ በራሱ ስሕተትና አደጋ ነው።

መጋቢ በቀለ እና ሌሎችም ክርስቲያናዊ ኢትዮጵያችን ስለ ኢትዮጵያ የሚናገሩት የተጋነኑ ምኞቶችና አዋጆች ከአንድ ወይ ከሁለት ከዐውድ የተላቀቁ ጥቅሶች ላይ ነው። ያቺ የመጽሐፍ ቅዱሷ ኢትዮጵያ እና የአሁኗ ኢትዮጵያ አንድ ወይም የተለያዩ የመሆናቸውን ጉዳይ ወደ ጎን አድርገን፣ የአሁኗ ኢትዮጵያ የያዘዋናት ብለን ብንወስድ እንኳ ኢትዮጵያችን ስለ ኢትዮጵያ የተነገሩ አስፈሪና የፍርድ ጥቅሶችን አይጠቅሱም። ይህ መዝ. 68፥31ንም ይጨምራል። እጆቿን ትዘረጋለች የሚለውን ቃል እንኳ የልመናና የአምልኮ አድርገው ሲሰብኩት ጠቅላላው ምዕራፍ ስለ ፍርድ እንደሚናገር አያጤኑም። መጋቢ በቀለን ጨምሮ ክርስቲያናዊ ኢትዮጵያችን ሁሉ አንዳች የሚያህል የሪቪየራል እና በረከት 'የበምቦች እናት' በኢትዮጵያ አናት ላይ ጠጉር በምታህል ክር ተንጠልጥሎ እንደሚገኝ ወይም በከፍተኛ ፍጥነት ወደ ኢትዮጵያ ምድር እየተምዘገዘገ እንደሆነ ሲናገሩ ያስደምማሉ። ነገር ግን ስለ ኢትዮጵያም ሆነ ስለ መጨረሻው ዘመን ሲናገሩ ቃሉ የሚለው ሳይሆን ነቢያትና ባለ ሕልሞችና ባለ ራእዮች የሚሉት ነው ሚዛናቸውን የሚደፋው። ይህ አሳዛኝና አስደንጋጫ እውነት ነው። ስለ ኢትዮጵያ ይበቃል። ስለ ኢትዮጵያንነት፣ በተለይም ስለ ክርስቲያናዊ ኢትዮጵያንነት በስፋት የጻፍኩትን በዕዝራ ቁ. 31 ልዩ እትም በጥልቀት አካፍያለሁ። ጠቅላላውን ጽሑፍ ከ <http://books.good-amharic-books.com/Ethiopianism.pdf> ማግኘት ይቻላል።

መጋቢ በቀለ ጌታ የተለያዩ መንገዶች (ምራቅ፣ ጭቃ፣ ወዘተ) እንደተጠቀመና ምክንያቱ የሰዎቹ እምነት ነው ሲል በእርግጠኝነት ተናግሮአል። ግን ያንን ግዙፍ አሳብ ራሱን የሚደግፍበት ማረጋገጫ አላቀረበም። ማለት፣ ጌታ ያንን ያደረገው ከሰውየው የተነሣ መሆኑ አልተጻፈም። እርግጥ ነው ጌታ ምንም ሳያደርግ፣ ቃልም እንኳ ሳይናገር መፈወስ ይቻለዋል። ፈውሶአልም። ጌታ በወንጌላቱ ውስጥ የተጻፉ ከ35 በላይ ተአምራት አድርጎአል፤ ሁሉም፣ እያንዳንዳቸው የተለያዩ ናቸው። እንዲህ የተለያዩ ያደረጋቸው 'የሰዎቹ መንፈስ ነው' ከተባለ እነዚያን ያደረገው 37 የተለያዩ ዓይነት ሰዎች ወይም 37 የተለያዩ የሰዎች መንፈሶች ስላሉ ነው? በቃ 37 ብቻ ናቸው?

ጌታ ያደረጋቸውን ተአምራት እርሱ በወደደው መንገድ አድርጎአል። ያደረጋቸውን ሁሉ ያደረገው እኛ ትንንሽ አማልክት ስለሆንን እንድንኮርጅና እንድንደግማቸው አይደለም። እነዚህ ስለወደድናቸው ብቻ የምንደግማቸው አይደለም። ደቀ መዛሙርቱ ደግሞ እንዲያደርጉ የነገራቸው አለ። አጋንንትን እንዲያወጡ፣ ድውያንን እንዲፈውሱ፣ ወንጌሉን እንዲሰብኩ፣ ወዘተ፣ አዝዞ ልኮአቸዋል። እነርሱም የታዘዙትን አድርገዋል። በወንጌላቱና በሐዋርያት ሥራም እንደ ተስፋ ቃሉ እርሱ አብሮአቸው ሆኖ የሠሩት ሥራ ተጽፎልናል። ከተሠሩት አንዳንዱ ነገሮች በሳምንቱ የተደጋገሙ አይደሉም። የነሐስናና ሰጴራ ሞት ዓይነቱ አልተደገመም። ያልተደገመው ሌቦችና ቀጣፊዎች አልቀው አይደሉም። ቢያንስ ዛሬ በመቶዎች፣ ምናልባት በሺህ የሚቆጠሩ አጭበርባሪዎች ሬሳዎች እየተወሰዱ መቀበር ነበረባቸው። ግን ያ አልተደገመም፤ አልተደረገም።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይህ ተጽፎአል፤ ይህ ተደርጎአል ብለን ሁሉን ማድረግ እንደማንችል፣ ይህኛው አልተጻፈምና ስለዚህ ይህኛውን እኔ በወደድኩት አሠራር እንዳደርግ ነጻነት አለኝ እንድንልም አያደፋፍረንም። ዛሬ በአገራችንም ሆነ በአፍሪቃ 'ነቢያት' እየተደረጉ ያሉት እንደ ሳር መጋጥ፣ የአይጥ መርዝ መብላት፣ በእሳት መጋየት፣ የ'ወርቅ' ብናኝ መብከን፣ ፎቶ ማናገር፣ ስምና ስልክ፣ አድራሻና አዝማራ መናገር፣ ውኃና ሳሙና መሸጥ፣ ቲሽርትና ቁርጥራጭ ጨርቆች መቸብቸብ፣ ወዘተ፣ ያሉት የቀለሉና ጎጂ ነገሮች፣ ጥቅስ እየተፈለገላቸው ወይም ተፈልጎ እየጠፋላቸው የሚተገበሩ ነገሮች አይደሉም።

በአሜሪካ መርዝ ጠጪዎችና እባብ ያገሩት ነበሩ። እነዚህ ጥቅስ አላጡም። ማር. 16ን ነበር የሚጠቅሱት። እየተነደፉ የሞቱም ጥቂት አይደሉም። መርዝ አጠጥተው በጅምላ የፈጁም አሉ። ጉዳዩ የጥቅስ አለመኖር ወይም መኖር ሳይሆን እነዚያ ነገሮች ከተደረጉ በማን እና ለምን ተደረጉ? የተጻፉት ነገሮች ትእዛዛት ናቸው ወይስ ታሪኮች? ታሪኮች ከሆኑ መደገም ወይም እንዲደገሙ መጥጠበቅ አለባቸው ወይስ የለባቸውም? ጠቅላላው ከፍለ ምንባብስ መነሣት

አለበት? ወይስ መረሳት? እነዚህ የመሳሰሉት ጥያቄዎች መታለፍ የለባቸውም። አሳዛኙ ጉዳይ፡ 'ነቢያቱ' ስለነዚህ መጋቢ በቀለ ስለሚሟገትላቸው ጉዳዮች እውቀትም፡ ደንታም ያላቸው አይመስሉም። ብዙዎቹ ሁለቱም የሏቸውም። ግን ጠበቃና ተሟጋች ካገኙ በቀደዱት መሹለክና ማስሾለክ ቀላል ይሆንላቸዋል። በሚያሳዝን መልኩ መጋቢ በቀለ ያንን ጠበቃና ተሟጋች ሆኖ ተገኝቶላቸዋል።

ሁለተኛው መጥጠየቅ ያለበት ምንጩ ነው። ለምሳሌ፡ 'ነቢይ' በላይ ሸፈራው ስለሚናገራቸው ነገሮች ማን እንደሚናገረው ሲገልጥ፤ በእርሱ ቁመት ልክ የሆነ ደመና አብሮት እንደሚሄድ እና ዝርዝር መረጃ እንደሚሰጠው ገልጦአል። ይህ ሰው፡ 'እኔኮ ሞቻለሁ!' ብሎ የሞተ ሰው ፎቶ የተናገረው ሰው ነው። ሙታን ሳቢነት ሌላ ስም ካለው አላውቅም። ይህ ከሞተ ሰው ጋር መነጋገር ነው። ስለዚህ ሰው የጻፍኩትን <http://books.good-amharic-books.com/EzMag029.pdf> ማንበብ ይቻላል።

ትንቢት በፐርሰንት?

መጋቢ በቀለ ወ/ኪ እነዚህ ሰዎች በአዲስ ኪዳን እንዲሳሳቱ ተፈቅዶላቸዋል ይላል። ". . . የማናውቀው ግን ነቢያቱ መሳሳት ይችላሉ። መጽሐፉም ይህን ፕሮቬክሽንም ይሰጣል፤ ነቢያቱ 100% አኪዩሬት [ትክክል] እንዲሆኑ እንጠበቅባቸዋለን፤ ኢት'ስ አንፌይር! [ፍትሐዊ አይደለም] 100% አኪዩሬት [ትክክል] አይሆኑም። መጽሐፉም እንደዚህ የሚል አይመስለኝም እኔ በግሌ አይመስለኝም።" ብሎአል። ሐሰተኛ ነቢያትን በሐሰታቸው የሚያደፋፍር እንዲህ ያለ ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ መስማቴ ነበርና ስለማው ደንግጫለሁ። ይህ አባባል ሐሰተኞችን በሐሰታቸውና በማታለላቸው እንዲቀጥሉ ብቻ ሳይሆን ተሳሳቾችም መሳታቸውንና መታለላቸውን ያለ ጥያቄ እንዲቀበሉ የሚያበረታታ ነው። እዚህ ላይ ነው ከተኩላዎች ተኩላነት በላይ የበጎች በግነት በራስ ላይ የተነጣጠረ ጉዳት የሚወልደው።

መስተዋል ያለበት ዐቢይ ጉዳይ ነቢያት ነን ወይም ሐዋርያት ነን የሚሉት ከተሳሳቱ የስሕተቱ ምንጭ ማን ነው? የሚል ነው። በቁመታቸው ልክ የሆነ ደመና ከተናገራቸው፡ 'ያ ደመና ምን ይሆን?' ማለት ነውር ነው? ወይስ እንዲያው የተናገረው ሁሉ ትክክል ቢሆን የተናገረው እግዚአብሔር ነው ልንል ይሆን? እውነት ነቢያቱ ሲተነብዩ መቶ በመቶ ትክክል መሆን አለባቸው ማለት አንፌይር [ኢፍትሐዊ] መሆን ነው? ከዚያ ያነሰ መስፈርትና ሚዛን መፍጠር አለብን ይሆን? እውነት ቃሉ ከዚያ ከትክክለኛው፡ ከእውነተኛው ያነሰ መስፈርት ሰጥቶአቸዋል?

ሐሰተኛ ነቢያት በብሉይ ኪዳን ዘመን በእግዚአብሔር ስም ሐሰት ከተናገሩ ቅጣቱ ሕይወታቸው ነው። መጋቢ በቀለ፡ "እኛ አንወግርም፤ ነቢያት ይስታሉ። በቃሉ ይመዘናሉ። እንኳን እነርሱ ከላይ የሰሙት፡ እኛም ተዘጋጅተን አጥንተን የምንናገረው እንሳሳታለን። ነቢያቱ መከራ እያዩ ናቸው። . . ." ብሎአል። እንኳን እነሱ ከላይ የሰሙት!? ከላይ መስማታቸው ብቻውን ይህን መሳሳት ካልገታ ከላይ ላለመስማታቸው ማረጋገጫው ሊሆን ይህ እንዴት አይቻልም? እነዚህ ነቢያት ነን ባዮች እንዲስቱ የሚፈቀድ ከሆነ በቃሉ እንዴት ይመዘናሉ? የስሕተቱ መጠን ነው የሚመዘነው? እርግጥ ነው እኛ አንወግርም። እኛ የማንወግረው ግን እንኳን ሐሰተኞችን ጠላቶቻችንንም እንድንወድና እንዳንጠላ ስለተነገረን ነው፤ እንጂ እነዚህ ሐሰተኛ ነቢያት ሐሰት እንዲናገሩ ከፍተኑት እና እድል ስለተሰጣቸው ወይም ልንሰጣቸው አይደለም።

1ቆሮ. 14፡26-29 ይለዩአቸው የሚለው ቃል ይህን መሳሳት እንደሚጠቁም መጋቢ በቀለ ጠቅሶአል። ይለዩአቸው ብሎ ጳውሎስ በ1ቆሮ. 14 የሚናገረው በጉባኤው ውስጥ ለማንበሩ መታነጽ የሚናገሩ ነቢያትን ነው። የሚለዩት ደግሞ እዚያው በጉባኤው ውስጥ የሚገኙ የአካሉ ብልቶች ናቸው። እነ እስራኤል ዘንድ የሚታየው ደግሞ የትንቢት ሞኖፖል ነው። ተንባዩ አንዱ እስራኤል ዳንሳ ብቻ (ቃለ መጠይቁ ስለ እርሱ ስለሆነ) እንጂ ሌላ ማንም አይደለም። መጋቢ በቀለ ወ/ኪ ባደገባትና ባገለገለባት ቤ/ክ ውስጥ ትንቢት ወይም ያንን የመሰለ ነገር ከተነገረ፡ በጉባኤው ከታዳሚዎች መነገር እና ያንን መመዘን የተለመደ ልምምድ ነው። እዚህ ግን ጉባኤው የታደመው አንዱን 'ነቢይ' እርሱን ብቻ ሊሰማ እንጂ እርሱን ሊለይ አይደለም። ያ የሚደመጠው እኮ መድረኩን የያዘው አንዱ ብቻውን ነው። ጉባኤው የመጣው ሊሰማና ሊቀበል ብቻ ነው። ታዳሚዎቹ ሲመጡም የሚመጡት እኮ 'ነቢይ' እገሌ ዘንድ ነው። ሊተነባይላቸው ነው። ቢያንስ እስካሁን በግልጽ የሚደረገው አካሄድ ይህ ነው። በእስራኤል ዳንሳ ጉባኤ እርሱን ለይቶ ስተሃል የሚል ከተገኘ እንዲህ ያለው አጉል ደፋር ምን ሊገጥመው ይችል ይሆን? ኖሮስ ያውቃል? ለመሆኑ ይስታል ብሎ የሚጠረጥር ይኖር ይሆን?

1ቆሮ. 14 በጠቅላላው የሚናገረው በማንበር ሲሰበሰቡ ስለሚደረጉ የሁለት ስጦታዎች አሠራር ነው። ሁለቱ ስጦታዎች ልሳንና ትንቢት ናቸው። ስለ ልሳን 1ቆሮ. 14 የሚናገረው የማይተረጎም ልሳን በጉባኤ ውስጥ ከቶም እንዳይነገር ነው። ካልተተረጎመ ከቶም እንዳይነገር። የሚተረጎም ከሆነ ደግሞ ሁለት ወይ ሦስት እንዲናገሩና አንዱ እንዲተረጎም ነው። ትንቢት ከሆነ ደግሞ እንዲሁ ሁለት ወይ ሦስት እንዲናገሩና ሌሎች እንዲለዩአቸው ነው። ይህ መለየት የሚለው ቃል (διακρίνείτωσαν ዲያክሪኔቶሳን) διακρίνω ዲያክሪኖ ከሚል ግስ የወጣ ነው። δια መቁረጥ ወይም አቋርጦ መሄድ፤ መሰንጠቅ እና κρίνω ማስተዋል፤ መረዳት፤ መፈተሽ ከሚሉ ሁለት ቃላት የተሠራ ነው።

በሌሎች ጥቅሶች ውስጥ መሸምገልን፤ አለመጠራጠርን፤ ማስተዋልን፤ በመረዳት ማወቅን፤ የሚያሳይ ቃል ነው። ለምሳሌ፡ በብቁር. 11፡29-31 ስለማይለይ እና ይመርምር የሚሉት ቃላት ከዚህኛው መለየት አንድ ናቸው። በማቴ. 16፡3 የዘመኑን ፊት መለየት የሚለው፤ በማቴ. 21፡21፤ ማር. 11፡23፤ ሐዋ. 10፡20 ወዘተ፡ አለመጠራጠርን ወይም እርግጠኛ መሆንን የሚወክለው ቃል፤ 1ቆሮ. 6፡5 ሽማግሌ መሆን የሚለው ከመለየት አንድ ነው።

ሌሎችም ይለዩአቸው የሚለው ቃል ከጸጋ ስጦታ ጋርም ተቆራኝቶ፤ መናፍስትን መለየት በተባለው የጸጋ ስጦታ የተጠቀሰው ቃል ነው። 1ቆሮ. 12፡10። መናፍስትን መለየት ራሱ ስጦታ ነው። ይህ ስጦታ ስሕተትን ለመፍቀድ ወይም ስሕተትን በይቅርታ ለማለፍ ተብሎ ሳይሆን የስሕተትን ምንጭ ለመግለጥ የተሰጠ ጸጋ ነው። ትንቢት ከእግዚአብሔር መንፈስ ሊመጣ እንደሚችል ሁሉ ከሰው መንፈስ እና ከሰይጣን መንፈስም ሊመጣ ይችላል። ትንቢቶች ከሰው እና ከሰይጣን ከመነጩ ስሕተቶች ብቻ ሳይሆኑ አፍራሾችም ናቸው። ትንቢቶቹ እውነት ሊመስሉ ብቻ ሳይሆን እውነት ሊሆኑም ይችላሉ። ግን ምንጫቸው ትክክለኛው ምንጭ አይደለም። ምንጩ ከተለየና ከታወቀ ውጤቱም ያንን የሚከተል አጻፋ መሆን አለበት። እንጂ 100% አኪዩሬት አይሆኑምና በይቅርታ መታለፍና በሚቀጥለው የተሻሻለ ትንቢት ይዘው መቅረብ አለባቸው ማለት ከቶም አይደለም።

ጥያቄው መሆን ያለበት፡ እነዚህ 'ነቢያት' ከተሳሳቱ፡ ከሳቱ፡ 100% አኪዩሬት ካልሆኑ (ትክክል የሆኑት 90% ይሁን ወይ 50% ወይ 10%) 'ያንን ጎዶሎና የተሳሳተ፡ የሚያሳስትና ትክክለኛ ያልሆነ መልእክት ከማን ሰሙ?' የሚለው ነው። ከእግዚአብሔር መንፈስ ካልተቀበሉ 90% ትክክል ቢሆኑም እንኳ ምንጩ ማንነታቸውን ይለያል። ከእግዚአብሔር ምንጭ ያልቀዱት ከአሥር አንዴ ብቻ ነው የተሳሳቱትና ይቀጥሉ ማለት ቃሉ የሚሰጠው 'ፕሮቬክሽን' ነው ማለት ሽንገላ ነው። ደግሞስ ስሕተቱ ከቃሉ ካፈነገጠና ማፈንገጡ ግልጽ ከሆነ የመለየት ስጦታ ያለው ሰው መታሰስና መፈለግ አለበት? ስጦታው የከበረና አስፈላጊ ቢሆንም ቃሉን ማወቅ ከቃሉ አፈንግጦ የወጣውን መለየት ያስችላል።

የሚነገሩ ነገሮችን በጥርስንት ከለካንማ ማንም ሰው በምንም ጊዜ ያለ ችግር እስከ 50% ልክ ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ፡ ባለፈው የአሜሪካ ፕሬዚዳንታዊ ምርጫ በሚደረግበት ጊዜ ናይጄሪያዊው ቲ ቢ ጆሹዋ፡ ሂሳብ ከሊንተን እንደምትመረጥ ተናግሮ ነበር። በጥርስንት ከመዘንነው ምርጫው ከመጠናቀቁ በፊት እስኪጠናቀቅ ድረስ 50% ትክክክል ነበረ። ከምርጫው በኋላ ግን ትንቢቱ 100% ስሕተት ሆነ። ይህ ማለት፡ ቀድሞም 100% ስሕተት እንደነበረ ተረጋገጠ ማለት ነው። (የተሳሳተ ትንቢቱንና ሊያርም የሞከረውን ሙከራ <http://www.newsweek.com/nigerias-tb-joshua-explains-unfulfilled-us-election-prophecy-520711> እና

https://www.youtube.com/watch?v=zQGRQY6ke_M መመልከት ይቻላል።) ቢያንስ ከተረጋገጠ በኋላ ምንጩን መጠይቅ እንደ ወንጀል መቆጠር አለበት? ትንቢት በግምትና በመላ ምት የሚነገር ከሆነ በጥርስንት መለካት ይቻላል። ትንቢት ግን በመቶ የሚለካና 90% ካገኘ ለ፡ 51 ካገኘ ለ፡ 51 ሆኖ የሚያልፍ አይደለም። ሐሰተኛ ነቢያት ከ10 ትንቢቶች 6ቱን ልክ ተንብየው 4ቱን እንዲሳሳቱ መፍቀድ አደገኛ የዋነነት ነው። 6 ብርጭቆ ወተት እና 4 ብርጭቆ ዲዲቲ መጠጣት እንደማለት ነው። መልካቸው ይመሳሰላል፤ መልካቸው ብቻ።

በብሉይ ኪዳን ሕዝቡን ከእግዚአብሔር የሚያርቁ ሐሰተኛ ነቢያት እንዲወጉ በግልጽ ተነግሮአል፤ ዘሌ. 20፡27 እና ዘዳ. 13። ግን እዚያው በብሉይ ኪዳን ሐሰተኛ ነቢያት ሐሰት ተናግረው ሲመሰገኑና ሲደነቁም ታይቶአል። አንዳንድ ነገሥታት እንዲያውም ይቀልቧቸውና ሕጋዊ ነቢያት አድርገውም ያኖሩአቸው ነበር። ከመታዘዙ በቀር በድንጋይ ተወግረው የተገደሉ ሐሰተኛ ነቢያት ስለመኖራቸው የተጻፈ ነገር የለም። በአዲስ ኪዳን ሐሰተኛ ነቢያት አይወገሩም ማለት ይሳሳቱ ማለትና የይለፍ ፈቃድ መስጠት አይደለም። ከተሳሳቱ ሐሰተኛ ነቢያት ናቸው።

ሰይጣን፡ 'ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና።' ተብሎአል፤ ዮሐ. 8፡44። ሐሰተኛ ትንቢት ከእግዚአብሔር ሊሆን እንደሚችል መታሰብም የለበትም። ካልሆነ ደግሞ ምንጩ ሐሰተኛ እና የሐሰት አባት የተባለው ነው። ነቢያት ነን ባዮች በእግዚአብሔር ስም ትንቢት ብለው ስሜታቸውን ከተናገሩም ይህ ክፉ ማጭበርበር ነውና ወደ እግዚአብሔር ንስሐ መግባትና ያሳቷቸውን ይቅርታ መጠየቅ አለባቸው። ይቅርታው ትንቢቱ የተነገረለትን ወይም የተነገረበትን ሕዝብ ያህል ሊሰፋም ይጠበቃል።

ትንቢት እና ነቢይ

ትንቢት በጥርስንት ተለክቶ የሚያልፍና የሚወድቅ አለመሆኑን ለማወቅ ትንቢት ማለት ራሱ ምን እንደሆነ መረዳት አስፈላጊ ነው። ትንቢት ወይም ነቢይ ምን እንደሚመስል ከብሉይ ኪዳን ነቢያት አንዱን መጽሐፍ መመልከቱ በቂ ነው። በአዲስ ኪዳንም ያው ነው፤ ልዩነቱ የአገልግሎቱ መልክ ሳይሆን የኪዳናቱ ልዩነት ነው። ከብሉይ ኪዳን አንድ ነቢይ ለናሙና መመልከት ያልኩት በብሉይ ኪዳን ሰፋ ያለ የነቢያት አገልግሎትና፡ 'ትንቢተ እገሌ' የተባሉ መጻሕፍት የጻፉትን ነቢያት ስለሚገኙ ነው። ነቢያት ወደፊት ከሚሆነው ይልቅ (የወደፊቱም በጥቂቱ ይናገራሉ) ካለፈው በመነሣት ያሉበትን ሁኔታ የሚናገሩ ሰዎች ናቸው። ለምሳሌ ኢሳይያስን ወይም ኤርምያስን ብንወስድ፡ ስለወደፊቱ

የተናገሩትን ስላሉበት ሁኔታ ከተናገሩት ጋር ብናነጻጽረው ስሌቱ ግልጥ ይሆንልናል።

በብሉይ ኪዳን ቋንቋ ትንቢት ወደፊት የሚሆነውን መናገር ቢኖርበትም፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ትምህርትን፤ ምክርን፤ ተግሳጽን፤ እውነትን፤ ከእግዚአብሔር ሰምቶ መናገር ነው። **ጳጋጋ** ናቢይእ፤ **ጳጋጋ** ንቢይእ (ነቢይ)፤ **ፓጳጋጋ** ንቢይአህ (ነቢይት) የሚናገር ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ቃልና መልእክት ወደ ሰዎች የሚያደርስ ወይም ስለ እግዚአብሔር የሚናገር፤ የሚተነባ፤ ያለፈውን፤ ያለውን፤ የሚመጣውንም የሚናገር፤ ከእግዚአብሔር መልእክትን ተቀብሎ ለሕዝቡ የሚናገር የእግዚአብሔር አፍ የሆነ ሰው ነው።

በአዲስ ኪዳን ቋንቋ ደግሞ ትንቢት የሚለው ቃል ቀጥተኛ ትርጉም ገልጦ መናገር፤ ወደ ፊት አውጥቶ መናገር ማለት ነው። በአዲስ ኪዳን ቋንቋ **προφήτης** (ፕሮፌቲስ) የሚለው ቃል **πρό** (ፕሮ) እና **φημί** (ፌሚ) ከሚሉ ቃላት የተሠራ ነው። **πρό** (ፕሮ) ፊት፤ ፊት ለፊት፤ ቀዳሚ መሆን ማለት ሲሆን **φημί** (ፌሚ) ገልጦ ማለት፤ መናገር ነው።

ነቢያት የተናገሩት የእግዚአብሔር መልእክት ወይም ቃል የተጻፈ መልእክት ወይም በቃል የተነገረ ወይም ሁለቱም ሊሆን ይችላል። በብሉይ ኪዳን ትንቢተ እገሌ እየተባሉ የተጻፉት መጻሕፍት የነቢያት መጻሕፍት ናቸው፤ ኢሳይያስ፤ ኤርምያስ፤ ዳንኤል፤ ሐጌ፤ ሚልክያስ ሌሎቹም ነቢያት ናቸው። በብሉይ ኪዳን ክህነት ለአንድ ነገድ ብቻ የተሰጠ ሲሆን ነቢያት ግን ከነገድ ማንነታቸው ውጪ የተጠሩ ነበሩ።

በስማቸው የተጻፉ የትንቢት መጻሕፍት የሌላቸው እንደ አሮን፤ ሙሴ፤ ሳሙኤል፤ ጋድ፤ ናታን፤ አኪያ፤ ኢዩ፤ ኤልያስ፤ ኤልሳዕ፤ የይምላ ልጅ ሚካያስ፤ ሸማያ፤ አዶ፤ ያዴድ፤ ከአዲስ ኪዳን መጥምቁ ዮሐንስ፤ ኢጋቦስ፤ ይሁዳ፤ ሲላስ ይገኛሉ፤ ዘጸ. 7፡1፤ 34፡10፤ 1ሳሙ. 3፡20፤ 22፡5፤ 2ሳሙ. 7፡2፤ 12፡25፤ 1ነገ. 1፡8-45፤ 11፡29፤ 16፡7-13፤ 18፡22-36፤ 19፡16፤ 22፡7-13፤ 2ነገ. 5፡3-13፤ 2ዜና 12፡5-15፤ 13፡22፤ 15፡8፤ ማቴ. 11፡9፤ ሉቃ. 1፡76፤ 20፡6፤ ሐዋ. 15፡32፤ 21፡10።

ከላይ እንዳልኩት በአዲስ ኪዳን ቋንቋ ትንቢት የሚናገር ወይም ነቢይ የሚገልጥ፤ የሚያብራራ ወይም ገልጦ፤ ወደ ፊት አምጥቶ የሚናገር ማለት ነው። ነቢይ የሚለው የአዲስ ኪዳን ቃል ቀድሞ መናገርን እና ወደ ፊት፤ ወደ ግልጥ አምጥቶ አብርቶ፤ አብራርቶ መናገርን የሚያሳይ ነው። ነቢያት ለቤተ ክርስቲያን ከተሰጡ አገልጋዮች መካከል ናቸው፤ 1ቆሮ. 12፡28-29፤ ኤፌ. 4፡11። በመጽሐፍ ቅዱስ ነቢይነት ጸጋ እና አገልጋይነት እንጂ ሹመት አይደለም። ነቢያት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲያገለግሉ በሥርዓትና በተራ ማገልገል እንዳለባቸው 1ቆሮ. 14፡29-37

ያብራራል። እንደ ቃሉ የሆነው የትንቢት እና የነቢይነት አገልግሎት ዛሬም አለ። አሠራሩም እንደ ቃሉ መሆን አለበት።

እውነተኛ የእግዚአብሔር ነቢያት የመኖራቸውን ያህል ሐሰተኛ ነቢያትም በብዛት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሰዋል። ሐሰተኛ ነቢያት ከእግዚአብሔር ሳይሆን ከራሳቸው ወይም ከአሳቸ መንፈስ፤ ከሰይጣን ተቀብለው የተናገሩና የሚናገሩ ሲሆኑ ግባቸው ሰዎችን ከእግዚአብሔር ማራቅ ነው፤ ዘዳ. 13፡1-11፤ 18፡22፤ 1ነገ. 22፡6-12፤ ነህ. 6፡7-14፤ 30፡10፤ ኤር. 14፡14-15፤ 23፡9-40፤ 27፡9-15፤ 28፡1-18፤ ሕዝ. 13፡1-16፤ ሚክ. 2፡11፤ 3፡5-11፤ ሐዋ. 13፡6፤ 2ጴጥ. 2፡1፤ 1ዮሐ. 4፡1፤ ራእ. 2፡20፤ 16፡13፤ 19፡20፤ 20፡10። ወደ ፊትም ሐሰተኞች ነቢያት በብዛት እንደሚሆኑ ጌታ አስተምሮአል፤ ማቴ. 24፡24፤ ማር. 13፡22፤ 2ጴጥ. 2፡1-22፤ 1ዮሐ. 4፡1-3።

መንፈስን አታጥፉ፤ ትንቢትን አትናቁ የሚለውን የሐዋርያውን የጳውሎስን ትምህርት የዘመናችንን የአገራችንን ግርግርና ራሳቸውን 'ነቢይ' ብለው ጠንቋዮች የሚሠሩትን የሚመስል ነገር የሚናገሩ ሰዎችን ቃል አለመናቅ ተደርጎ መወሰድ የለበትም። የእነዚህን ሰዎች ቃል መናቅን 'ትንቢትን መናቅ ነው' ማለት በራሱ እውነተኛውን ትንቢት መናቅ ነው። ማለትም፤ የተጻፈውን ቃል መናቅ ነው። 'ትንቢትን አትናቁ' የተባለው እውነተኛ ትንቢት የመንናቅ ባህርይ ስላለው አይደለም። 'ትንቢት' ሁሉ ደግሞ ትንቢት አይደለም። ትንቢትን አትናቁ ስለተባለ ትንቢትን ሁሉ መቀበል እንዳለብን የሚመስላቸው ሰዎች ተላላዎች ናቸው። ሐሰተኛ ትንቢት መንናቅ አለበት። መንናቅ ብቻ ሳይሆን መገለጥና ሐሰት መሆኑም መገለጥና ለሰዎች በገሃድ መታየት አለበት።

አካሉ ታነጸ?

ሦስተኛው መጥጠየቅ ያለበት ይህ ጉዳይ ለጉባኤው ምን ፈየደ? የሚለው ነው። የጸጋ ስጦታዎች ለአገልጋዮች መታወቂያነት የተሰጡ አይደሉም። ወይም ለአንድ ሰው መስተንግዶ የተሰጡም አይደሉም። የጸጋ ስጦታዎች የተሰጡት አካሉ እንዲታነጽና እንዲገነብባ ነው፤ ሮሜ 12፤ 1ቆሮ. 12 እና 14፤ ኤፌ. 4። የዘመናችን 'ነቢያት' በጉባኤ ውስጥ ከአንድ ሰው ጋር የሚሠሩትን ድራማ ስናጤንና ድራማው ለአካሉ ያበረከተውን የመታነጽ አስተዋጽኦ ስንለካው፤ የሚሉት ነገር እውነተኛ ቢሆን እንኳን ለአካሉ የሚፈጥረው መታነጽ የሌለ ሆኖ እናገኘዋለን።

'08 ቀበሌ የቤት ቁጥር . . . ቤት . . . ያ አይመጥንህም!' ይህ እስራኤል ዳንሳ ለመጋቢ በቀለ የተናገረው 'ትንቢት' ነው። ትንቢት ስለሚሉት አልኩት እንጂ ይህ ምንም ትንቢትነት የለውም። ለምድራውያን ሰዎች በረከት ማለት ምድራዊ፤ ሥጋዊ፤ ቁሳዊ

ስለሆነ በትልልቅ ቁሳቁሶች የተሞላ ትልቅ ቤት ነው። መጋቢ በቀለ ራሱ አምኖበት እንደተናገረው ዕድሜውን ጨርሶአልና፤ የሚኖርበት ቤት ደግሞ የሚናቅና የማይመጥን የሚባል አይደለምና ያ ትንቢት ሲነገረውም የጣመው አይመስልም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኘው ትንቢት እንዲህ የቀለለ አይደለም። እስራኤል ቃሉንም ሲያጣጥል፤ 'ከጥቁሩ መጽሐፍ ልናገር ወይስ እንደወረደ?' ብሎ ይጠይቃል። ጉባኤውም፤ ፋሪሽካ የለመደ ስለሆነ፤ እንደወረደውን ይጠይቃል። ያወርድላቸዋል። እስራኤል እንዲህ ያለውን 'እንደወረደ' ሊለው ይችላል፤ ግን ይህ እንደወረደ ሳይሆን የወረደ ነው። የወረደ።

የአሁኖቹ 'ነቢያት' የሚናገሩአቸው የቀበሌና የቤት ቁጥር፤ ስልክና የአዝማድ ስም፤ እና እንዲህ ያሉ ቅራቅንቦዎች ናቸው። አሁን ይህ ለጉባኤው የሚሰጠው ቅንጣት ጥቅም ምንድርን ነው? አንኳን ለጉባኤው ለዚያ ስሙ ጠፍቶበት ሲፈልግ ቆይቶ እንዳገኘው ሁሉ ለሚደሰተውና ለሚጨፍረው ሰው የሚሰጠው መንፈሳዊ ጥቅም ምንድርን ነው? ኋላ ወደ ቤቱ ሲመለስ የሚቀዘቅዘው የስሜቱ ትኩሳት ለጊዜው መጨመሩ ብቻ ካልሆነ በቀር ለገዛ ሰውየውም የሚጠቅመው ነገር የለም። ጉባኤውማ ተደናግሮ፤ ተወናግሮ ቃሉን ሳይሰማ፤ ክርስቶስ ሳይሰበክለት፤ ያልዳነው የሚድንበት የመስቀሉ ገድል፤ የዳነው የሚሄድበት መንገዱ ሳይነገረው፤ በኃጢአት ረገረግ የሚወላከፈው ንስሐና ቅድስና ሳይነበብለት፤ ክርስትና የሚጠይቀው ዋጋ ተመኑ ይህ ነው ሳይባል ብቻ ተደሳስቶ ስሜቱ ተሟሙቆ፤ ጉም ዘግኖ፤ አረፋ ጠጥቶ እያገሳ ይመለሳል። እንዲህ ያለው ሰው ሄዶ ለጓደኛው ክርስቶስን ሳይሆን እስራኤልን እና መስሎቹን መስበክ ይጀምራል። እንዲህ ወዳሉ ጉባኤዎች የሄዱ ሰዎችን ምስክርነት ስትሰሙ፤ "እንዲህ ያለ የኮስመን ሕይወት ውስጥ ነበርኩ፤ አንዲት ጓደኛዬ ወደ ነቢይ እገሌ ብትሄጁና ቢጸልይልኸ አለችኝ፤ ሄድኩና ስሜንና የስልክ ቁጥራን ጠርቶ እንደሚከናወንልኝ ነገረኝ፤ ሥራ አገኘሁ፤ ባል አገኘሁ፤" ይሉናል። ደኅንነት የለም! ከኃጢአት መፈታት የለም! መስቀሉ ላይ የሆነው ነገር የለም! ደቀ መዝሙርነት የለም! ክርስቶስ እየደበዘዘ፤ ሰዎች እየደመቁ ይሄዳሉ። ሰዎችም በዓለቱ ላይ ሳይሆን በአሸዋ ላይ ይመሠረቱና ጎርፉ ሲመጣ እነርሱም ስፍራቸውም ይታጣሉ።

እነዚህ ከላይ የተጠቀሱት ሦስት ጥያቄዎች በእስራኤል ዳንሳ ወይም በሌሎቹ 'ነቢያት' አሠራሮች ላይ እንደ ፍተሻ ኬላ መቆም ያለባቸው ጥያቄዎች ናቸው። በ'ነቢያቱ' ብቻ ሳይሆን ባለ ድርብ ሚዛን ባለቤቶች እንዳንሆን የራሳችንም አገልግሎቶች መፈተሻዎች ማድረግ አለብን ብዬ አምናለሁ። ይህ እኛንም ይመለከታል። የቀድሞ ምሳሌዎችና ምስክሮች አሉን? ምንጫችን ማን ነው? አካሉን ያንጸል?

'ነቢይ እስራኤልን ለሚቀበሉና ለማይቀበሉ ምን ትላለህ?' ተብሎ ለተጠየቀው ጥያቄ መጋቢ በቀለ፤ ' . . . ሁለት ብቻ ሳይሆኑ

(የሚቀበሉና የማይቀበሉ ብቻ ሳይሆኑ ማለቱ ነው) ብዙ ናቸው። አይደለም የሚሉ እንኳ ብዙዎች ናቸው። አጭበርባሪ የሚመስላቸው አሉ (ስልኮችን ሽምድዶ ኋላ የሚናገር ነው የሚሉ አሉ። 'ይህን ሁሉ ሽምድዶ መናገር ራሱ ተአምር እኮ ነው!' ያለውን ሰውም ጠቅሶአል።) ሠራተኞችን አሰማርቶ ይሠራል የሚሉ አሉ፤ ኢንፎርሜሽን ሰብሳቢዎች አሉት ይባላል። ሐሰተኛ መሢህ ነው ቢያንስ ጅማሬው ነው የሚሉ አሉ። እነዚህ እውነተኛውን ያልተቀበሉ፤ የማያምኑ ናቸው። . . . ' ካለ በኋላ፤ "እስራኤል የተሰቀለውን ክርስቶስን ነው የሚሰብከው! ክርስቶስ ነኝ አላለም። ተአምራቱን በጌታ በኢየሱስ ስም ነው የሚያደርገው። የሚጸልየው በጌታ በኢየሱስ ስም ነው። አንድ መልካም ነገር በሆነ ቁጥር ጉባኤው ይደሰታል፤ ያለቅሣል . . . ይህ የሰይጣን ባህርይ አይደለም።" ብሎአል። እዚህ ላይ ማረጋገጫው ተደርጎ የተጠራው ዋና ምስክር የሰዎች መደሰትና ሰይጣን ያንን ማድረግ አለመቻሉ ነው። የሐሰተኛ ነቢያት የማንነታቸው ማረጋገጫ የሰዎች ስሜት ከሆነና ያንን ከተቀበልን እንዴት ያለ መታለል ውስጥ ሰጥመን ገብተናል። ክርስትና ሁሌ መሳቅ፤ ዓለማዊነት ሁሌ ማልቀስ ከመሰለን ተሞኝተናል። ይህ የተሳሳተ ሚዛንና መለኪያ ነው።

በአንጻሩ ደግሞ፤ ከእግዚአብሔር ነው የሚሉ መኖራቸውን፤ አይተው፤ 'ከጌታ ነው' የሚሉና ቆይተው ደግሞ፤ "እረ ይሄ ነገር . . . ' የሚሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የሌላቸው መኖራቸውን፤ ነውም አይደለምም የማይሉ መኖራቸውን፤ ፈቃደኛ ያልሆኑና እግዚአብሔር ምንም ነገር ቢያደርግ ባለማመን የሚጸኑ ሰዎች እንዳሉም ተናግሮአል። ጌታንም ብዙ ብለውታል ብሎአል። መጋቢ በቀለ፤ "እስራኤል የተሰቀለውን ክርስቶስን ነው የሚሰብከው!" ያለውን የሚያረጋግጥልኝን ስብከት ግን ላገኝ አልቻልኩም። ሰበከ ተብሎ አንድ ስብከት ተልኮልኝ እየሁት፤ በላፍቶ ቃለ ሕይወት የሰበከው ነው። ከኢሳ. 48፥6 'ስምተሃል' የሚለው ቃል ነው። ያንን ክፍል እግዚአብሔር በኢሳይያስ አድርጎ የተናገረው ለከሐዲዎች እስራኤላውያን ነው። የሰበከው ልበል እንጂ ጨርሶው ስብከትም ትምህርትም አይደለም። ያቺን አንዷን ቃል የተጠቀመው ወደ መዋኛ የሚዘልል ሰው እንደሚዘልልበት መዝለያ (spring board) ነው። ከዚያ የተለመደው ስምና ስልክ ነው የቀጠለው። ቢቃ ይኸው ነው። ክርስቶስንም ጨርሶም አይሰብክም።

አስተውሎት

መጋቢ በቀለ ሲደመድም አራት ነጥቦችን፤ 'መልእክቱ' በማለት ተናግሮአል።

1. ክፍት ነጻ አስተሳሰብ ያለን እንሁን፤ የሰማናቸውን ወሬዎች ይዘን ሳይሆን በአካልም በቲቪም እያየን . . . ብሎአል።

ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ልምዶችን በተመለከተ አእምሮአችንን በሳሙና ታጥቦ እንደተለቀለቀ ክፍት እና ነጻ አስተሳሰብ ያለን ሰዎች ሳንሆን የክርስቶስ አስተሳሰብን ልንለማመድ የተጠራን ሰዎች ነን። ክርስቶስን ስንቀበል የተጻፈ ሰነድ የተሰጠንና በዚያ መሠረት ልንኖርና ልናገለግል የተጠራን ደቀ መዛሙርት ነን። አንድን ነገር በወሬ ስምተንም ይሁን በቲቪ አይተን ወይም በአካል ተገኝተን ያየነውን በነጻና ክፍት አእምሮ ልናደንቀው ወይም ልንለማመደው ሳይሆን በተጻፈው ቃል ልንፈትሸው መሣሪያ ያለን ሰዎች ነን።

አዳዲስና እንግዳ ነገሮችን በክፍት አእምሮ፣ በነጻ አስተሳሰብ እንቀበል ከተባለ ምንም ነገርን ለማስተናገድ ግብዣ ተቀበልን ማለት ነው። ነጻ አስተሳሰብ በጣም መልካም ይመስላል። ችግሩ ያ ነጻ አስተሳሰብ ያለው አሳቢ የወደቀው ሰው መሆኑ ነው። የወደቀ ሰው በነጻ አስተሳሰብ ለሥጋውና ለዓለማዊ ኑሮው መልካም የመሰለው ሁሉ ትክክለኛ እንደሆነ ሊቀበል ይችላል። ይቀበላልም። የዚያ ነገር ምንጭ ማን እና የት መሆኑን ሳይሆን ነገሩን ብቻ ነው የሚቀበለው።

የክርስቶስ ልብ ያለው ግን ነገሩን ብቻ ሳይሆን የነገሩን ምንጭም ይመረምራል። የክርስቶስ አስተሳሰብ ከነጻ አስተሳሰብ የላቀ ነው። እኛ እግዚአብሔር ረድቶን የክርስቶስ ልብ ያለን ሰዎች ሆነናል። ነገሮችን የምናይበት ማያ ተገጥሞልናል። 1ቆሮ. 2፡13። ይህን ይለናል፤ መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም። መንፈሳዊውን እንኳ ከመንፈሳዊው ጋር አስተያይተን ነው የምንቀበለው። በቲቪ መስኮት የምናየውን ሁሉ ሰልቅጠን የምንውጥ መሆን የለብንም።

2. የገማልያልን ምክር በሥራ ላይ እናውል ብሎአል። ሐዋ. 5፡33-39።

ገማልያል እኮ ክርስቲያን ያልሆነ ሰው ነው። ፈሪሳዊ ነው። ዋናው ምክሩ፣ 'ተወከለው፤ ዝም በሉ፤ ከእግዚአብሔር ካልሆነ ይጠፋል፤ ከሆነ ግን መጣላታችሁ ከእግዚአብሔር ነው ነው' ያለ ሰው ነው።

ዝም በሉ የሚባለው ሐረግ አንድ ሕያሴ በጻፍኩ ቁጥር የሚጎርፍልኝ መልእክት ነው። እርግጥ ነው አንዳንድ ነገሮች በራሳቸው ይጠፋሉ። ብዙ ካሪዝማዊ ልምዶችም እየጠፉ ሄደዋል፤ ይሄዳሉም። አንዱ ልምድ እየጠፋ ወዲያው ሌላ ከስሩ እየተተካ ይሄዳሉ። እንዲያ የሚሆኑት ልክ እንደ ፋሽን ስለሚሰለፍና ለዛቸው ስለሚጠፋ ነው። ከአዲሶቹ ጴጥራቸው ስለሚቀየሩ መልኮች በእርግጥ መነገር የሚቻለው አንድ አንድ እርግጠኛ ነገር ይህ ነው ማለት ይቻላል። አዳዲስ ልምዶች በየወሩ ወይ በየዓመቱ ይፈበረካሉ። እነ ቅዱስ ሳቅ ዛሬ የሉም። የአሁኖቹ ሐሳቦችን ነቢያት የሚሠሩአቸው ድራማዎችም፤ ስምና

ስልክ መጥራትና፣ 'እኔ አውቅሻለሁ?' ዓይነቶቹ ከ4 እና 5 ዓመታት በኋላ ይጠፋሉ። ካለፉት አካሄዶች ካየን፣ እርግጠኛ ነኝ፣ 4 እና 5 ዓመትም ሳንቆይ ድራማው ይጠፋል።

እነዚህ ነገሮች ገማልያል እና መጋቢ በቀለ እንዳሉት ዝም ቢባሉም ይጠፋሉ፤ ግን ብዙ ሰዎችን በክለው ነው የሚጠፉት። ስለዚህ ዝም መባል የለበትም። የገማልያል ምክር የባለ አቋም ሰው ምክር አይደለም። ባለ አቋም ሰው፣ ወይ ነው ወይ አይደለም፤ ወይ ተቀበል ወይ አትቀበል ነው የሚለው። መሐል ላይ ሰፍረን እንድንዋልል ጥሪ አያቀርብም።

3. እግዚአብሔርን ጠይቁት፤ እርሱ ይናገራል፤ የስልክ ቁጥር ለምን? ብላችሁ ጠይቁ ብሎአል።

እርግጥ ነው እግዚአብሔር ይናገራል። ይሁን እንጂ ዛሬ የስልክ ቁጥር፣ ነገ የመኪና ታርጋ፣ ከነገ ወዲያ የግመል ስም በተናገሩ ቁጥር እውነት መጠየቅ አለብን? ጠይቀን መልስ አገኘን ያሉ ቢኖሩና የእነዚያ መልስ እርስ በርስ ከተጋጨስ? ስለ ግጭቱም መጠየቅ አለብን? ወይም በምን መንገድ ከኔ አልፎ ተናገረህ ብለን አቧራ ማንሣት? ግጭቱ ከእግዚአብሔር ነው ወይስ ከሰሜታቸው ስለሰሙት ነው? የኔ የብቻዬ መልስ ሌላውን ይወክላል? የኔ መልስ ለሌላው መልስ ይሆናል? መልሱስ ኅሊናዊና ሰዋዊ (subjective) አይሆንም? ማንም ነቢይ ነኝ ባይ እግዚአብሔር ተናገረኝ እያለ ያሻውን እያወራ እኮ ነው ያለው። ከሙታን ጋር የሚያወራውም እግዚአብሔር ተናገረው ካልን፣ ስሙ ሲነገረው አይፈራም ጋሜ የሚጨፍረውም እግዚአብሔር ተናገረኝ ካለ፣ ማኅጻኗ በቀዶ ጥገና የወጣ ሴትን የዛሬ ዓመት ወንድ ልጅ ትታቀፊያለሽ የሚለውም እግዚአብሔር ተናግሮት ነው ከተባለ ለእንዲህ ያለው ነገር ማረጋገጫ መሻት ቀድሞ የተናገረውን መናቅ ነው። እግዚአብሔር እኮ ቀድሞውኑ በማይለወጥና በማይናወጥ፣ በማይሻሻልም ቃል ተናግሮናል። ከተናገረው ተነሥተን የሚነገረውን እውነተኛና ሐሰተኛ መሆን መፍረድ እንችላለን።

ይህን አሳብ አስደግፎ ለማቆም መጋቢ በቀለ፣ ሐዋ. 15፡24-27ን በመጥቀስ 'ነቢያቱን'፣ "ይህ ሎጎስ የሆነው ቃል ሬማ እንዲሆንለት የሚያደርጉ . . ." ብሎአቸዋል። ቃል የሚለውን ሬማ እና ሎጎስ ብሎ በመክፈል ለነዚህ ለሁለቱ የተለያዩ ትርጉሞች በመስጠት አንዱ ጠቅላላ ቃል ሌላው ለግል የተሰጠ የመገለጥ ቃል ብለው የሚያስተምሩ ጴጥራቸውን ሰዎችን ሰምቼአለሁ። በመጀመሪያ የሰማሁት ገና አዲስ ክርስቲያን ሳለሁ ዴቪድ ዮንጊ ቾ (ዶኔ ፖል ዮንጊ ቾ) የተባለው ኮሪያዊ መጋቢ ያስተማረው ትምህርት ተተርጉሞ በካሴት ተሰራጭቶ ነበርና ከዚያ ነው። The Fourth Dimension የተባለው መጽሐፉ ያኔ ገና የታተመበት

ዘመን ነበርና ከዚያ የወጣ አሳብ ሲሆን በአገራችን ይህ አሳብ የኖኘው ያኔ ነው።

ነገር ግን ቃሉን በተጻፈበት በግሪክ አዲስ ኪዳን ስናየው ያንን አያሳስብም። ቃል የሚለው ቃል ሁለቱ ትርጉሞች ብቻ አይደለም ያሉት። አንዱ ቃልም ሁለቱንም አሳቦች ብቻ ሳይሆን ከዚያም የበለጡ አሳቦችንም ያሳያል። ሎጎስ የሰዎች የግል ቃልን፣ ሬማ ጠቅላላ ቃልና አሳብንም የገለጡባቸው ብዙ ጥቅሶች አሉና ያ ውኃ የማያነሣ አባባል ነው። ብዙ ጥራዝ ነጠቆች ሬማና ሎጎስ እያሉ የንጊ ችን ሲደግሙ መስማት አሳዛኝ ነው። ስለዚህ ጉዳይ በስፋት እዚህ ማካፈል ብቸል መልካም ነበር።

የመጋቢ በቀለ አሳብ ያኔ የተባለው የሎጎስ እና ሬማ አሳብ ሲሆን 'ነቢያቱ' ደግሞ የተጻፈውን ቃል የግል ቃል አድራጊዎች ተደርገው መቀረጻቸው ነው ስሕተቱ። ይህ አካሄድ ከተጻፈው ቃል በላይ ያልተጻፈው ቃል ባለ ሥልጣን ተደርጎ እንዲወሰድ የሚያደርግ ስሕተት ነው። 'እግዚአብሔርን ጠይቁት፤ እርሱ ይናገራል፤' የሚለው አባባልም ከተጻፈውና ከማይሻረው ቃል ሥልጣን ጋር የሚገዳደር ቃል እንድንሰማና የተጻፈውን ካስፈለገ እንድንሸር የሚያበረታታን አሳብ ነው። የለም፤ የኛ ቃል ከምንም፣ ካማንም እንስማው የተጻፈውን ቃል የሚያልፍ ሥልጣን ሊኖረው አይችልም። አራት ነጥብ።

4. አቋም ይኑራችሁ። እግዚአብሔርን አክብሩ። በቤታቸው ሆነው ዝም የሚሉ ደግሞ አሉ የሐ. 12፡42-43። መወገዝን ፈርተው አልመሰከሩም። ስሜ ይጠፋል ብለው፤ ከእግዚአብሔር እንደሆነ እያወቁ . . . ብሎአል።

መጋቢ በቀለ አቋም ይኑራችሁ የሚለው ትክክል ሆኖ እያለ፣ 'ከእግዚአብሔር እንደሆነ እያወቁ' የሚለው ሐረግ የእስራኤል ዳንሳም ሆነ የመሰሎቹ 'ትንቢት' ከእግዚአብሔር ስለመሆኑ አቋሙን መግለጡ ነው። የጠቅላላው ቃል መጠይቅ ዋና አሳብም ይኸው ነው። ቃለ ምልልሱ በእስራኤል ዳንሳ ዙሪያ ያጠነጠነና የዚህን ነቢይ ነኝ ባይ ተክለ ሰውነት ማዳበሪያ እንዲሆን ታልሞ የተዘጋጀ ነው። የአዘጋጁና አስራጨው ማንነት፣ ጥያቄዎቹ ራሳቸውና አሰበጣጠራቸው ይህንን ይገልጣል።

'መወገዝን ፈርተው፤ ስሜ ይጠፋል ብለው፤ እገለጻለሁ ብለው . . .' የሚሉት ቃላት ደግሞ ፈርተው ሳያደንቁ የሚቀሩትን ወይም በግልጽ የሚያወግዙትን በአንድ መደዳ ደርድሮ መረሸን ይመስላል። ስሕተቱ ያ ነው። 'አብያተ ክርስቲያናቱ ቢያበረታቷቸው መልካም ነበር፤ ጀሮ ደግፍ ሆንንባቸው . . .' ያለውም የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት በእነዚህ ስሕተቶች ላይ ያላቸውን ጽኑ አቋም ለማሳየት መሞከሩ ነው።

እዚህ ላይ መጋቢ በቀለ የራሱን ግልጽ እና ጽኑ አቋም መግለጡ ነው። ይህ ግልጽ መሆን ጥሩ ነው።

ግን፣ እውነት ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ጀሮ ደግፍ ከሆኑ በሽታ ናቸው ማለት ነው? ይህ ሲያገለግላት ከኖረችው ቤተ ክርስቲያን እና አብያተ ክርስቲያናት አቋም ፈጥኖ መውጣቱን ያሳያል። በዚህ ረገድ መጋቢ በቀለ የራሱን አቋም አሳይቶአል። እኔም የራሴን አቋም ገልጫለሁ። ሌላውም ይገልጣል። አቋምን ማሳወቅ በእውነት መልካም ጉዳይ ነው።

አቋሙን በገሃድ ከማሳየቱ ጀርባ ወይም ከዚህ በኋላ ምን እንዳለ አላውቅም። ነቢያት ነን የሚሉ ሰዎች ቤተ ክርስቲያንን እና የጌታን ስም እየጎዱ ናቸው። መጋቢ በቀለ ደግሞ እነዚህን ሰዎች ወግኖ ቆሞአል። በተለይ የቃለ መጠይቁ ጊዜና የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት በእነ እስራኤል ዳንሳና መሰሎቹ አካሄድ ላይ የወሰደው አቋም እየተሠራ ወይም ተሠርቶ ሳለ ይህን አቋም መያዙ በጣም ድንገቴ ነው። የወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ማኅበሩ አቋም በግልጽ ተቀርጾ ሳለ መጋቢ በቀለ ሲገለገልባቸውና ሲያገለግላቸው ከቆየው ከዚህ ማኅበር አቋም ታጥፎ ለብቻቸው የማይ ማኅበር ካቋቋመው ጋር መወገቴ፣ እንዲሁም ከቃሉ የወጣና አሳች ድርጊቶቻቸውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሊያስመስለው መጣሩ ለብዙዎች ግራ የሚያጋባ ነው።

ከቀድሞም ትምህርቶቹን በቅርብ ለምንከታተል ግን ይህ የወሰደው እርምጃ ድንገቴም፣ እንግዳም አይደለም። ሕያሴውን ስጀምር እንዳልኩት ማናቸውንም ጴጥጤቅጣዊ ሪቫይቫል ለሚመስል ነገር ከፍት ሆኖ ስለሚጠብቅ መቀበሉና መወገቴ አስደናቂ አይሆንም።

የኔ የሕያሴና የምካቴ ጥረት ይህንን ጉዳት ለማሳየትና የ'ነቢያቱን' አደገኛ ስሕተቶቹን ለመቋቋም የሚደረገው ሂደት አንዲት ታናሽ ድርሻ ናት። በእኔ መረዳት በነዚህ ሁሉ ጉዳዮች መጋቢ በቀለ እነ እስራኤል ዳንሳን እና እርሱን መሰል 'ነቢያት' እያደነቀ ሲናገር አደገኛ የጥፋት መንገድ እየጠረገ ብቻ ሳይሆን አላዋቂዎች ሊሸለቱና ሊታረዱ ወደሚገድዱበት ቁራ አሳች መንገድ እየመነጠረም ነው። ይህንን መክፈት የጀመረውን መንገዱን ጠምዝዞ ወደ ትክክለኛው ወደ ቀጭኗ መንገድ አጥፎና ቀልብሶ ለመመለስ ግን ጊዜ አለው ብዬ አምናለሁ። ይህንንም እንደሚያደርግ ተስፋ አደርጋለሁ።

ዘላለም መንግሥቱ።

መጋቢ በቀለ ወልደክዳን ለ'ነቢያት'